

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 35/fascicle 1

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 13 de juny del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2640/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de suport per als fruits secs. 1443
 - 2) RGE núm. 2649/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessaments o trasllats de càrrecs intermedis de Gesma. 1443
 - 3) RGE núm. 2643/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'energia eòlica que pensa desenvolupar Gesa a Menorca. 1444
 - 4) RGE núm. 2645/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opció pel gasoducte per al subministrament de gas natural a les Illes Balears. (**Ajornada**) 1445
 - 5) RGE núm. 2646/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del projecte de subministrament de gas natural a les Illes Balears. (**Ajornada**) 1445
 - 6) RGE núm. 2648/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres dels instituts a l'illa d'Eivissa.
-

1445

7) RGE núm. 2650/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a remodelació del Govern de les Illes Balears. 1447

8) RGE núm. 2639/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladores previstes per a Palma, Calvià i Andratx. 1448

9) RGE núm. 2647/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a confidencialitat del borsí de Fires i Congressos. 1448

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 1895/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de reconversió territorial prevista a la Llei 6/99, de 3 d'abril, de les Directrius d'Ordenació Territorial (DOT). 1449

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2191/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni hidrològic. 1454

2) RGE núm. 2380/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a sol·licitar declaració com a zona catastròfica del territori de les Illes Balears a causa de la sequera. 1460

3) RGE núm. 2203/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions d'espais naturals protegits. 1464

4) RGE núm. 2206/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a competicions internacionals de seleccions esportives de les Illes Balears. Fascicle 2

5) RGE núm. 2384/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de sensibilització per evitar actituds xenòfobes o racistes. Fascicle 2

6) RGE núm. 2208/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per evitar la sobrecontractació en els vols que afecten les Illes Balears. Fascicle 2

IV.- Designació dels representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. Fascicle 2

V.- Votació de la sol·licitud formulada per 21 diputats per la convocatòria de sessions extraordinàries que permetin la continuació de la tramitació del Projecte de llei RGE núm. 282/00, de Consells Insulars. Fascicle 2

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem el plenari corresponent al dia d'avui i darrer d'aquest període legislatiu.

Començam amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 2640/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de suport per als fruits secs.

La primera pregunta és la 2640, relativa a mesures de suport per als fruits secs, que formula l'Hble. Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Agricultura?, no?

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en relació a aquesta pregunta, sobre quines són les mesures de suport específiques per als fruits secs establertes per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears en el programa operatiu de desenvolupament rural 2000-2006, crec que és oportú especificar que el programa de desenvolupament rural no hi ha mesures específiques per a cap sector concret. El PDR és un programa d'ajuts a la inversió i, com a tal, totes les inversions que es facin en aquest subsector, en el subsector dels fruits secs, seran finançades pel programa, tant si són a l'explotació com si són de transformació i comercialització.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo som conscient que el PDR pot ser genèric. El que esper és que vostè també sigui conscient que enguany o, millor dit, en el 99 es començaren a acabar els plans de millora del sector dels fruits secs, que el juny de l'any passat el Govern balear va demanar la pròrroga d'aquests programes, que el ministeri es va comprometre amb una sectorial i, per tant, també amb les altres comunitats, a defensar-los, però sembla ser que Europa en aquest moment no està per a aquesta qüestió.

Per tant, ens trobam que enguany, i amb el que diu avui, enguany molts dels plans de millora i per tant molts dels pagesos que cultiven ametlles i garroves no tendran les ajudes

que els tocaven fins a l'any 99, i per tant tornam a estar en una situació de dificultat greu per a aquest sector, i aquest sector si no té ajudes específiques i concretes com era el pla de millora està abocat a la seva desaparició, i ara hi tornam a ser, és a dir, no m'anuncia cap mesura concreta que substitueixi els plans de millora en cas que la Unió Europea no els accepti. El lloc adequat era el pla de desenvolupament rural, el lloc adequat era intentar mantenir una sèrie d'ajudes que permetessin que aquest sector pogués continuar endavant, i avui m'anuncia que això no és així.

Tornam a fer tard, Sr. Morro. Esper que abans d'enguany, que abans no acabi l'any, puguem presentar aquestes ajudes als pagesos perquè si no és així aquest sector pot desaparèixer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. Jo li voldria dir que jo no és que no li hagi anunciat cap mesura, simplement he intentat respondre una pregunta que vostè m'ha fet sobre el PDR, i en aquest sentit li he hagut d'especificar allò que crec que vostè coneix perfectament, que és la naturalesa d'aquest pla de desenvolupament rural.

Evidentment la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern balear comparteix amb el conjunt del món agrari, altres conselleries i el propi ministeri la situació per la no possible continuïtat dels plans de millora. De fet estam fent feina en aquest sentit i hi ha hagut diferents trobades amb conselleries de Catalunya, Aragó, País Valencià i Andalusia; dijous a la reunió que hi ha preparatòria del Consell de Ministres de la Unió Europea en parlarem amb el ministre, i estam donant suport a tota la reivindicació dels fruits secs a fi que siguin atesos i que tinguin els ajuts necessaris, perquè consideram que és un sector estratègic, un sector important de la nostra agricultura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura.

I.2) Pregunta RGE núm. 2649/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessaments o trasllats de càrrecs intermedis de Gesma.

Passam a la segona pregunta, 2649, relativa a cessaments o trasllats de càrrecs intermedis de Gesma, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, amb independència de la destitució del director general de Serbasa, dels nous nomenaments de Gesma, de la destitució del director del Psiquiàtric, que vostè ja ha decidit fa molt de temps no explicar en aquesta cambra, a més de tot això pareix que s'han succeït també els darrers mesos les destitucions o les modificacions de llocs de responsabilitat de càrrecs intermedis dins el que és Gestió Sanitària de Mallorca. Ens agradaria si ens pot donar qualche explicació respecte als criteris pels quals s'han produït aquestes modificacions de destins inesperades.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Fiol, quan a tota empresa arriba un nou equip de gestió fa els canvis adients i que troben necessaris, tant pel que fa als alts càrrecs, quan jo li vaig explicar la meua interpellació, com als càrrecs intermedis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, crec que la resposta no és en absolut convincent. Vull que la cambra sàpiga que s'han destituït almenys quatre supervisores sense cap motivació, que s'han mantingut dues subdirectores d'infermeria de l'Hospital Psiquiàtric al mateix temps; llavors s'ha destituït una d'elles per al final nomenar-ne una tercera. És a dir, que l'ambient que hi ha vertaderament dins Gestió Sanitària de Mallorca és de vertadera confusió, i les persones que ocupen aquests llocs naturalment no han rebut una explicació, diguem-ne, suficient.

Jo crec que, amés, a determinats llocs no se justifica l'arribada d'un nou equip tècnic per procedir a canviar les persones. Jo crec que una supervisora d'urgències d'un hospital General no és un càrrec polític, no és un càrrec que sigui susceptible de ser modificat. La supervisora d'UCI de l'Hospital General, per posar només dos exemples, no és susceptible d'aquestes modificacions al meu mode de veure, i tampoc de la manera que..., no vostè, perquè això no ho fa vostè, ho fa el Dr. Carbonero, es produeixen aquestes modificacions.

Per tant nosaltres hem de manifestar que ens preocupa que es produeixin aquests tipus de modificacions, que semblen de qualche manera una certa persecució, no política, perquè

aquestes persones no pertanyen a cap partit polític, a més, sinó que sembla un poquet una persecució de bruixes.

I voldria també dir, per acabar, que vostè naturalment en l'ús de la rèplica o de tancar el debat que ara té, idò pot fer com ja ha establert com a costum seu, que és procedir a desqualificar l'època anterior, que segurament va ser absolutament desastrosa i nefasta. Si vostè ho fa, idò no farà més que posar de manifest que utilitza els mecanismes d'aquest parlament d'una forma manifestament antidemocràtica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, gràcies. Senyores i senyors diputats, en primer lloc he d'explicar al Sr. Fiol, que ell ho hauria de saber, que els supervisors són càrrecs de confiança de l'equip directiu i gestor, per la qual cosa pot canviar-los quan vulgui. Si a vostè li sembla una exageració que, de 21 supervisors, se n'hagin canviat quatre, un d'ells perquè ha demanat excedència perquè és una persona d'edat i volia anar-se'n a casa seva, un ha presentat una dimissió, l'altre ha canviat i a l'altre, evidentment, se l'ha destituït. Si amb això li sembla, a vostè, que feim persecució de bruixes, idò que baixi qualcú i m'ho expliqui bé, perquè em sembla del tot raonable i no em sembla de cap manera antidemocràtic, com vostè vol fer veure a les meves respostes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.3) Pregunta RGE núm. 2643/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'energia eòlica que pensa desenvolupar Gesa a Menorca.

Passam a la tercera pregunta, 2643, relativa a projecte d'energia eòlica que pensa desenvolupar Gesa a Menorca, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Dia 2 de novembre del 99, en el plenari, la consellera de Medi Ambient ens deia que des de la Conselleria de Medi Ambient estaven avaluant, estudiant, la necessitat d'elaborar un pla eòlic per a l'illa de Menorca, perquè s'ordeni el desplegament d'aquesta energia, i després decidirien quan i com es podria desenvolupar. Jo li puc dir que Gesa ja du endavant sis aerogeneradors per instal·lar a Es Milà, a Menorca, que generaran 3,6 megavats, i és per açò que jo li

deman si està d'acord la consellera de Medi Ambient amb el projecte d'energia eòlica que pensa desenvolupar Gesa a l'estació d'Es Milà de Menorca.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, aquesta consellera i la Conselleria de Medi Ambient veuen amb bons ulls aquest projecte que es pensa dur endavant en Es Milà de Menorca perquè consideram que s'ha d'apostar clarament per l'energia eòlica que, efectivament, és una energia que impedeix més la destrucció del nostre entorn.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. El que demostra és que vostè no té cap pla de desplegament d'energia eòlica per a Menorca, vostè no el té present, i vostè aquí diu que efectivament Gesa fa el Pla energètic, o s'entreveu, de l'illa de Menorca i, per tant, vostè al cap i a la fi serà la consellera que més dessaladores instal·larà a les Illes Balears, vostè serà la consellera que farà generar més energia al monopoli de Gesa i vostè, consellera, serà la que més incineració crearà i cremarà en aquesta comunitat.

Per tant jo li deman, com que vostè no sap res, que surti al carrer, dimiteixi, protesti que és el que li correspon...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, guardi un ordre.

EL SR. CAMPS I COLL:

...i protesti contra el pacte d'esquerres d'aquest projecte.
Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Bé, Sr. Diputat, en primer lloc li vull dir que vostè i el seu partit són una vegada més els protagonistes de desqualificar aquesta consellera i aquest govern, i jo el que li diria és que si de cas hi ha algú que no sap res és vostè.

En primer lloc, i d'una manera molt clara li he de dir que aquest govern pensa dur endavant un pla energètic, que ja s'ha dit, per altra banda, en el qual han d'entrar les energies renovables com a una part important. En segon lloc, nosaltres pel que fa a l'energia eòlica que hi ha en aquest moment a Menorca li diré que hi ha vuit projectes presentats, i d'aquests precisament el que Gesa vol instal·lar a Es Milà és el més petit i el que manco impacte té. Per tant, davant això, nosaltres consideram que precisament molt diferent de vostès, la qual cosa he de dir que m'enorgulleix, apostam per l'energia eòlica, les energies renovables, i precisament consideram que és una passa poder dir que aquest projecte ens sembla en principi bé si s'arreglen una sèrie de qüestions que passaran per la Comissió Balear de Medi Ambient i que haurà de modificar Gesa, i és evident que creim que val la pena dur endavant aquest projecte, i precisament no perquè no tinguem cap pla, sinó perquè el que volem fer és fer-ho bé i no com vostès, que l'únic que han sabut fer són pegats, i que el medi ambient la veritat els ha importat ben poc i ara pareix que són més ecologistes que ningú.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.4) Pregunta RGE núm. 2645/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opció pel gasoducte per al subministrament de gas natural a les Illes Balears.

I.5) Pregunta RGE núm. 2646/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del projecte de subministrament de gas natural a les Illes Balears.

Les preguntes quarta, 2645, i cinquena, 2646, han estat ajornades en temps i forma pel Govern.

I.6) Pregunta RGE núm. 2648/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres dels instituts a l'illa d'Eivissa.

Per tant, passàrem a la pregunta número 6, 2648, relativa a obres dels instituts a l'illa d'Eivissa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, quan pensa el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears començar i acabar les obres dels nous instituts de Sant Agustí des Vedrà i Sant Llorenç de Balàfia a l'illa d'Eivissa?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Joan Marí, l'informaré de la situació en què es troben cadascun d'aquests dos instituts en projecte.

En el cas de Sant Agustí, que és un institut de 22 unitats, per tant molt gros, en aquests moments ja està acabat el projecte d'execució i ara se'n fa la supervisió, i a la vegada s'han començat a fer els tràmits per demanar la llicència d'obres i la previsió és que es pugui adjudicar l'obra a principis de setembre, si és que el concurs té una resposta positiva per part d'alguna empresa, i l'inici de les obres es calcula que podria ser a principis del mes d'octubre, cosa que permetria que poguéssim estar operatiu aquest institut a l'inici del curs 2001-2002. Això en referència a l'institut de Sant Agustí.

Referent a l'institut de Sant Llorenç, la cosa està més endarrerida. En aquests moments la conselleria ha fet uns estudis previs, que han estat enviats a l'ajuntament, perquè aquests estudis previs eren un requisit que la Comissió Insular d'Urbanisme d'Eivissa i Formentera demanava a l'ajuntament per declarar la zona on s'ha de construir l'institut com a zona d'interès general. La previsió és que una vegada l'ajuntament hagi rebut aquests estudis previs pugui ràpidament tramitar davant la Comissió Insular d'Urbanisme la sol·licitud de declaració d'interès general i, a partir d'aquí, la conselleria els propers mesos elaboraria el projecte, i una vegada elaborat el projecte seguiria la tramitació habitual.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Marí Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. És evident que els problemes per fer aquest institut de Sant Agustí en aquests moments han de ser solucionats per la Conselleria de Cultura. Avui matí l'Ajuntament de Sant Josep m'ha comunicat que no havien rebut encara cap paper, evidentment absolutament necessari, per iniciar els tràmits administratius corresponents, avui matí no n'havia rebut cap, no n'havia rebut cap.

I pel que fa al de Sant Joan o, millor dit, al de Sant Llorenç, aquí jo tenc totes les passes que ha donat l'Ajuntament de Sant

Joan i també, per dir-ho d'alguna manera, la "culpa" que no s'avanci més ràpidament, també la té la Conselleria d'Educació i Cultura perquè de totes les passes que va donar l'Ajuntament de Sant Joan, i ja no farem referència a allò que al nostre parer va ser una errada de la conselleria d'Eivissa, en concret de la Comissió del Patrimoni per no fer l'edifici en aquell lloc prèviament iniciat i comprat, però en aquests moments l'Ajuntament de Sant Joan està pendent que el Govern de les Illes Balears els enviï l'estudi volumètric per fer la declaració d'interès general davant la CIU. Això és el que em diu l'Ajuntament de Sant Joan ahir a la tarda.

Pel que fa a l'institut de Sant Agustí vostè ja va retardant un poquet l'inici, perquè dia 8 de febrer vostè, contestant una pregunta d'un diputat socialista, va dir que es començaria en una data anterior a la que vostè acaba d'anunciar en aquests moments. De qualsevol manera, el diputat socialista va recordar totes les dificultats que hi havia per començar aquest institut, i entenem que no es podran complir els terminis que vostè va prometre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, respecte al que li han dit a l'Ajuntament de Sant Josep jo li he comentat abans que ara iniciem els tràmits per fer la petició de llicència d'obres que anirà acompanyada del projecte d'execució que li he dit que han elaborat ja.

Respecte al tema de la possible culpa de la conselleria en relació a l'institut de Sant Llorenç, jo crec que si vostè passa gust de donar la culpa a la conselleria jo no hi tenc cap inconvenient. Ara, la conselleria necessita un solar que li ha d'oferir l'ajuntament i nosaltres hem respost a la petició de l'ajuntament d'un estudi, no sé si volumètric o més global, i l'hi hem enviat. Per tant, jo donaria la culpa a ningú, ha estat un tema molt complex, jo crec que l'ajuntament ha fet el que ha pogut, el Consell d'Eivissa ho ha fet i la conselleria també.

En qualsevol cas, Sr. Joan Marí, jo li voldria dir una cosa, i és que no fa ni un any que aquest govern està en funcionament i aquests dos instituts estan en línia de sortida definitiva...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, el seu temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Els quatre anys anteriors del Partit Popular no es varen posar en marxa aquests...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació.

I.7) Pregunta RGE núm. 2650/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a remodelació del Govern de les Illes Balears.

Passam a la setena pregunta, 2650, relativa a remodelació del Govern de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Molt Hble. President de la Comunitat, fa dues setmanes es va produir la dimissió d'un conseller d'aquest govern, del Sr. Mayol, i la seva substitució pel Sr. Morro. En aquella minicrisi de govern, si la podem qualificar així, la seva participació, Sr. President, la seva participació va ser inexistente, va actuar d'espectador passiu d'aquella crisi.

Pot informar, Sr. President, a la vista que vostès donen tanta fiabilitat a segons quines enquestes, si també farà cas a enquestes que han posat la valoració d'aquest govern pel terra?, consellers que no arribaven ni al 2,5; el que més tenia un 4,5. Vostès que donen tanta fiabilitat a segons quin tipus d'enquestes, ens pot informar de si efectivament agafarà el bou per les banyes i remodelarà el seu govern?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. President del Govern, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, bé, la pregunta, tal com venia escrita, era veure si la dimissió del Sr. Mayol era el principi d'una remodelació més àmplia del Govern, i jo li he de dir que no; és a dir, la dimissió del Sr. Mayol va ser una dimissió, no va ser fruit de cap remodelació i, per tant, tampoc no és el principi de res en absolut.

En relació al tema de les enquestes, jo no crec que sigui la millor manera d'inspirar remodelacions, perquè si ho haguéssim de fer per les enquestes el ministre de Medi Ambient segurament duraria poc en el Govern de Madrid. Per tant, deixin que sigui aquest president que amb els seus criteris triï si ha de fer cap remodelació o no, cosa que de moment no està dins el seu cap.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. No és que no estigui dins el seu cap, Sr. President, sinó que no està en les seves mans, perquè vostè és un president presoner de les seves circumstàncies i dels seus compromisos. Aquest és el seu problema, i jo li deman, Sr. President, en nom dels ciutadans d'aquestes Illes Balears, també en nom del nostre grup, naturalment, però crec que també en nom d'un ample sector d'aquesta població, que vostè afronti el greu problema que té dins el seu govern. Vostè té consellers permanentment enfrontats amb tots els sectors socials, vostè té consellers que després d'un any no han estat capaços d'explicar ni un sol projecte ni una sola iniciativa ni una sola idea.

Vostè, Sr. President, té la responsabilitat avui d'escometre una àmplia remodelació del seu govern. Jo no crec que sigui aquí oportú donar noms ni donar-li el camí. Estic convençut que vostè té la suficient intel·ligència per saber quin és el camí que ha de seguir, però jo crec que vostè avui no té altre remei ni altra sortida que remodelar el seu govern, i no esperi, Sr. President, al congrés del seu partit; els ciutadans no mereixen aquests lapsus temporals, els ciutadans no mereixen haver d'esperar que vostè pugui arreglar la seva pròpia situació interna dins el seu partit.

Prenguin, en qualsevol cas, mostra del que ha fet per exemple la presidenta del Consell Insular d'Eivissa que sí ha tengut la valentia, en un moment determinat, de provocar una destitució quan un conseller no funciona i quan un conseller està incapacitat per fer la feina que en aquell moment li correspon.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. President del Govern, té la paraula per un minut i mig.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, miri, aquest president no és que sigui presoner dels seus acords, aquest president és feliç amb els seus acords, és feliç amb aquests acords que té amb les distintes forces progressistes per formar aquest govern. Ja voldrien vostès haver arribat a acords amb algun dels partits que hi ha arribat amb nosaltres. Però, clar, passa una cosa, Sr. Flaquer: aquest partit els coneixia, ja havia pactat amb vostès en altres ocasions i deu haver trobat que ja bastava bé.

Vostè em parla de dimissions i em parla de consellers que no donen la talla. Miri, si els meus consellers no donen la talla i això hauria de donar lloc a una remodelació, segurament dels

consellers de l'anterior govern alguns ni haguessin pogut començar. Si comparem la feina que es fa en les distintes conselleries avui en relació a la feina que es va fer en molts de temes a les mateixes conselleries de l'anterior govern, sense cap dubte hi ha diferències importantíssimes, en molts de temes, jo tampoc aquí li vull treure temes, però en moltes qüestions, i en temes molt importants: residus, aigua, energia, etc., tota una sèrie de qüestions en les que vostès no feren...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President del Govern, moltes gràcies, però el seu temps s'ha esgotat.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

...res en absolut.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2639/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladores previstes per a Palma, Calvià i Andratx.

Vuitena pregunta, 2639, relativa a dessaladores previstes per a Palma, Calvià i Andratx, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, membres del Govern, una vegada que aquest parlament i vostès mateixos han deixat clar que no s'expropiaran els pous als pagesos, una vegada que vostès han entrat en raons i estan disposats a ampliar la dessaladora de Palma amb una línia, o si vostès avui, tots els grups que donen suport al Govern, donen suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, i una vegada que vostès han decidit posar dessaladores mòbils o portàtils, quan vostès en aquell mes de febrer estaven en contra de qualsevol ampliació i si haguessin pres un acord en el mes de febrer segurament, d'avui dia 13 de juny, més o manco 20 dies, vostès si haguessin pres l'acord tendrien 21.000 metres cúbics més dia, i tendrien el problema conjuntural que vostès mateixos s'han cercat arreglat i, de passada, segurament part del problema estructural encaminat, nosaltres volem demanar quan estarà realment en marxa aquest pla de xoc, aquestes dessaladores mòbils o portàtils.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Font, no tornem a fer demagògia del tema de l'aigua. Li puc explicar cada una de les coses que vostè ha dit aquí, però li contestaré el que vostè en realitat em demana.

Les unitats de dessalació mòbils estaran en marxa de 45 a 75 dies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Font, no vol intervenir?

Idò pregunta substanciada.

I.9) Pregunta RGE núm. 2647/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a confidencialitat del borsí de Fires i Congressos.

I passam a la pregunta número 9, 2647, relativa a confidencialitat del borsí de Fires i Congressos, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, a rel del borsí que vostè va convocar des de Fires i Congressos per substituir aquell personal que havien acomiadat, aquest diputat que li parla va demanar la relació de persones que havien sol·licitat accedir a aquest borsí i, clar, la resposta que vostè em va fer crec que és una resposta molt desafortunada, una resposta poc meditada i, a més a més, crec que també demostra poc respecte cap a aquest parlament, perquè vostè ens contesta dient que les persones que es varen presentar a la plaça sol·licitaren confidencialitat.

Miri, des de quan és confidencial aquesta llista i per què? Per què ho han sol·licitat els aspirants?

Miri, jo crec, Sr. Sampol, que, això, no s'ho creu ningú; crec que això, si m'ho permet, és una falta de cortesia cap a aquest parlament, una befa cap a aquest parlament perquè, miri, fins i tot és obligatori que l'administració hagi de fer pública la llista d'aquell personal que ha estat admès per acudir a aquestes proves. Per tant, Sr. Sampol, aquesta resposta que ens fan més hagués valgut que no la fessin o que, per altra part, ens indueix, a nosaltres, a pensar què amaga, per què no es dona aquesta informació, per què no es volen donar aquests noms.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President, i tot retirant els qualificatius li hauré de donar la raó, Sr. Oliver. Efectivament hi va haver alguna de les persones que es presentaren que va demanar confidencialitat perquè es presentava a aquestes proves mentre tenia feina a una altra empresa, i va manifestar que li podria perjudicar que es fes públic que tenia intencions d'abandonar el seu lloc de treball.

Ara bé, efectivament vostè té raó: està per damunt el seu dret, el dret dels grups parlamentaris a obtenir informació de l'administració i de les empreses públiques, que la confidencialitat, que d'altra manera no està emparada, aquesta confidencialitat, per la Llei de protecció de les dades personals de l'any 1992. Com es pot imaginar també m'he fet informar pels Serveis Jurídics i li donen la raó. Per tant, jo ara mateix li tramet la relació i no dubt que vostè en farà un ús correcte per no perjudicar les persones que me manifestaren la confidencialitat, i li he de demanar disculpes per no haver respost la pregunta el primer dia que me la va fer.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Gaspar Oliver? Renuncia al torn.

Idò així queda substanciat i acabat el torn de preguntes.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 1895/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de reconversió territorial prevista a la Llei 6/99, de 3 d'abril, de les Directrius d'Ordenació Territorial (DOT).

Passam al punt segon, interpel·lacions, la interpel·lació 1895 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de reconversió territorial prevista a la Llei 6/99, de 3 d'abril, de les Directrius d'Ordenació Territorial (DOT). Per defensar la interpel·lació presentada pel Grup Popular té la paraula el Sr. Huguet durant 10 minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en el capítol 7 de la Llei 6/1999, de Directrius d'Ordenació Territorial, el Parlament va preveure i aprovar que els ajuntaments, els consells insulars i el Govern de les Illes Balears, d'acord amb ells, poguessin dur a terme actuacions a les àrees de reconversió territorial amb l'objecte de restituir o millorar el paisatge rural o urbà.

Els articles 38 i 39 assenyalen la diferència entre plans de reconversió territorial i projectes de millora territorial; l'addicional segona, sobre la qual vam demanar un pregunta en el plenari anterior, disposa que el Govern pugui dur a terme actuacions demostratives de manera immediata a l'aprovació de les Directrius i que, a més, ha de dictar disposicions

necessàries, i ens contestava el Sr. Conseller que de moment no tenien cap d'aquestes disposicions preparada i que tampoc no havien realitzat, un any després de l'aprovació de les Directrius, cap actuació demostrativa ni cap actuació en defensa d'aquestes previsions de la Llei de Directrius.

Nosaltres també hem seguit dins el que és el programa de govern, no només del pacte, sinó el programa, és a dir, les declaracions fetes o el discurs fet pel Molt Hble. Sr. President de la comunitat autònoma els dies 22 i 23 de juliol de l'any passat, on tampoc no hem trobat cap referència a les polítiques de reconversió, de rehabilitació o de millora territorial.

Tot i així després hem tengut la paciència de rellegir el discurs per al debat de política general del Govern, del mes d'octubre, sobre política territorial, i tampoc res. Parla d'infraestructura, parla d'allò de les velocitats, que anava molt de veres, que anirà més poc a poc; parla que faran parcs naturals a la serra de Tramuntana, molts de parcs naturals; però reaprofitar àrees que s'han de reconvertir, és a dir donar activitat econòmica a sectors devaluats, bé del paisatge urbà, bé del paisatge rural, tampoc no ho va tenir en compte el Sr. President. Sí que va dedicar tres o quatre planes a activitat turística i açò. Però pensam, Sr. Conseller, que la influència de la seva àrea i la convicció del Govern, perquè no basta que un conseller influeixi, és a dir els discursos demostren que uns influeixen més que els altres, però la convicció del Govern, la creença que no basta restringir, aturar, etcètera, sinó que hi ha d'haver un impuls, una dinamització, un reestructurar la política de la construcció de l'habitatge en àrees interiors, açò no pareix en els documents que els acab de citar que sigui fins ara, després d'un any de govern, una política de la qual estigui convençut aquest govern; i pensam que no deu ser així, perquè creim que no només el nostre grup està convençut que la política de restricció de nou sòl a ocupar, si no va acompanyada d'una reutilització de l'existent, del degradat, és a dir del paisatge urbà i del paisatge rural, seria ineficaç, aturaria activitat econòmica, i segurament aniríem a una via d'indisciplina i de manca d'ocupació en un sector important dins el producte interior brut d'aquestes illes. Pensam que açò no només és una convicció del nostre grup, sinó que segurament de tots els grups. Estam convençuts que tots els grups pensen que hi ha d'haver aquest aprofitament del instruments, dels manaments del dret a rehabilitar territori, a rehabilitar paisatge.

Si açò és així com pensam, ens trobam, Sr. Conseller, que ens falta activitat per part del Govern. És a dir, no és convicció segurament el que hi falta, sinó activitat, reglamentar, desenvolupar reglamentàriament les disposicions de les Directrius, i posar en marxa els incentius cap als ajuntaments, els consells, els promotors, i tots aquells que tinguin un interès per millorar i reaprofitar aquest territori que actualment està degradat, i que és l'única sortida si volem evitar el creixement, la pressió damunt el nou sòl.

La interpel·lació, idò, té sentit, i crec que és urgent després d'un any de Govern i després de les mancances que li acab d'exposar amb els documents a què he fet referència.

Però li vull demanar qualche cosa més. Li vull demanar sobre les previsions pressupostàries. Ja els vàrem fer notar quan el debat dels pressuposts, que només amb un recolzament econòmic convençut, amb l'aplicació dels fons necessaris perquè aquesta política territorial de reconversió sigui possible, tindríem èxit. Ens varen dir que no era un assumpte prioritari, que feien la mateixa política d'abans, i de fet els números ho demostren. És a dir, si anam al pressupost que estava aprovat per a 1999, si analitzam les ajudes previstes i sobreassignades, perquè es varen signar moltes més ajudes de les que pressupostàriament hi havia previstes, per rehabilitació hi havia en programes als consells insulars, en subvencions a rehabilitació de molins, als ajuntaments, en rehabilitació pel Decret 71/94 o pel Decret 184/96, més de 1.380 milions de pessetes. Capítol 7, repetesc, més de 1.380 milions de pessetes. Però en capítol 7, Sr. Conseller, al pressupost per enguany vostès hi tenen 438 milions de pessetes, bàsicament tot el del Decret 184, més de 300 milions de pessetes, no hi són.

Sr. Conseller, no vull, no volem que només ens digui que rectificaran les polítiques que fins ara estan absents del programa de govern. Volem també que hi hagi un compromís, i per açò l'interpel·lam, sobre les assignacions econòmiques que el Govern dels seus pressuposts -no parl de plans quadriennals de l'Estat, parl dels pressuposts d'aquesta comunitat autònoma- pensa habilitar, si és que creu en la reutilització del territori i en el model de política territorial que va aprovar aquest parlament mitjançant la Llei 6/1999, de Directrius d'Ordenació Territorial. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cristóbal Huguet, en nom del Grup Popular. Sr. Conseller d'Obres Públiques i ordenació del territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, com ja ha avançat el diputat, les Directrius d'Ordenació Territorial aprovades l'abril del 99 dediquen un capítol a les àrees de reconversió territorial, i en elles s'indica que els ajuntaments, els consells insulars, i el Govern de les Illes Balears d'acord amb ells, podran dur a terme actuacions en àrees de reconversió territorial, amb l'objecte de restituir, millorar el paisatge rural o urbà, com ja ha dit vostè. A tals efectes es podran redactar i aprovar els instruments de conversió territorial següents: plans de reconversió territorial, esponjaments de zones urbanes, millores d'infraestructures, i projectes de millora territorial, fonamentalment una actuació paisatgística i de millora de l'entorn.

Però abans, al capítol 28 de les pròpies Directrius d'Ordenació Territorial ja fa menció a les àrees de reconversió, i remet aquesta tasca, precisament com a tret fonamental, als plans territorials parcials, i ho coordina amb el Pla d'ordenació de l'oferta turística, que jo crec que és a on ens hem de centrar posteriorment.

Per una altra banda, a la disposició addicional segona es diu que el Govern de les Illes Balears dictarà les disposicions necessàries per dur a terme els plans i els projectes per les àrees de reconversió territorial, sense perjudici que es puguin realitzar accions demostratives. Amb el tema d'actuacions demostratives, queda un poc d'açò, perquè nosaltres no som partidaris de fer petites actuacions de propaganda, sinó que pensam que nosaltres apostam per la reconversió territorial, i que ha de ser fruit d'un pla ambiciós i ben dotat pressupostàriament. És evident que tot l'articulat fa us del "podrà", és a dir no obliga i deixa al criteri de les institucions i en funció de les disposicions dels fons propis i externs. Per una altra banda el reconeixement d'aquestes necessitats d'àrees de reconversió du implícit un reconeixement de la mala política d'ordenació del territori duita fins al 1999. De fet, que des de l'aprovació de la Llei d'ordenació territorial, on es preveu la redacció de les Directrius d'ordenació territorial i l'aprovació d'aquestes passin 12 anys és una mostra d'aquesta política negativa. El Govern creu que aquestes àrees de reconversió han de venir definides en els plans territorials parcials, i m'és grat dir que el pròxim mes es podrà adjudicar ja el de Mallorca, mentre que els de Menorca i Eivissa ja s'estan redactant, complint els seus terminis i fins i tot hi ha previsió que es puguin avançar.

No obstant això, ja que vostè m'ho ha demanat, el Govern preveu dictar les disposicions necessàries, i a més a més preveu a l'any 2001 en planejament dedicar-hi 20 milions de pessetes i en actuacions 200 milions; al 2002 10 milions en planejament, actuacions 1.000 milions; i al 2003 planejament 10 milions i actuacions 1.000 milions. És evident que aquestes quantitats són baixes. Jo crec que han de ser superiors, però també és evident que els recursos pressupostaris d'aquesta comunitat són curts, i és una llàstima que quan per part del Govern s'estan fent accions per intentar aconseguir més recursos, a vegades no comparteixin aquesta posició tots els grups d'aquesta cambra, perquè és molt bo de fer dir que facem àrees de reconversió, que impliquen un important cost econòmic, però per l'altre no dir d'on sortiran els doblers.

Així mateix per part de la Direcció General d'Arquitectura es preveu la redacció d'àrees, amb el nou decret de rehabilitació s'ha fet una aposta decidida pel que són les àrees de rehabilitació integral, que pensam que encara que no tenguim la mateixa denominació, formen part de tot el que és aquesta política de millora de nuclis urbans i de recuperació de centres i nuclis històrics. Per exemple, a 30-5-2000 tenim sol·licituds i projectes ja en tramitació dels ajuntaments d'Algaida, Banyalbufar, Capdepera, Estellencs, Fornalutx, Marratxí, Muro, (...) de Muro, modificació d'ordenança fiscal; sa Pobla, sol·licita pròrroga per presentar la declaració... És a dir que a Palma, Calvià, Lloseta, a Menorca s'hi ha afegit Alaior, es Castell, es Mercadal, Ferreries, Maó; a Eivissa també s'ha demanat. Per tant, entenc que aquesta política que fa el Govern d'àrees de rehabilitació, que vostè sap molt bé que també es financen amb doblers de Madrid, i per tant esperan el màxim suport de tots els grups d'aquesta cambra, també forma part d'aquesta política de millora de l'entorn urbà.

Per una altra banda, també havíem fet una proposta, que era la millora de totes les estacions de tren, amb la millora de les àrees del seu entorn, que en principi Madrid, la Direcció General d'Arquitectura va veure amb molt bons ulls, però que a la següent reunió, que es va fer a Madrid, es va dir per part del subdirector general que aquest tema quedava congelat perquè estàvem en període electoral. Jo esper que ara, amb el nou equip ministerial, aquestes accions es puguin dur a terme i es puguin realitzar.

Per una altra banda en aquest moment aquest govern amb la Comissió Interdepartamental de Turisme, que hi col·laboren diverses conselleries, ja s'estan duent a terme, com vaig dir l'altre dia, una sèrie d'accions, que és la millora i reconversió, d'esponjament i millora d'infraestructures del Port de Sóller, Alcúdia i platja de Palma.

És a dir, que aquest govern creu en la rehabilitació, creu en la reconversió, el que passa és que nosaltres pensam que s'ha de fer fonamentalment a través dels plans territorials parcials. No obstant això preveiem mesures perquè també es puguin anar desenvolupant a petició d'ajuntaments i consells insulars, aquestes àrees de reconversió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques i ordenació del territori. Grups que vulguin intervenir?

El Sr. Miquel Nadal, en nom del Grup Mixt, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, els diputats d'Unió Mallorquina en el Grup Mixt pensam que la política exposada pel conseller en les famoses ART, àrees de reconversió territorial, és l'adient; que un partit nacionalista, d'àmbit insularista com el nostre pensa que han de ser els consells insulars els que tenen les competències en matèria d'ordenació del territori, i que dins aquestes competències aspiren a ser els redactors del pla territorial parcial de cada illa. Dit això, pensam que serà amb ocasió del diagnòstic que es faran fent el pla territorial parcial de cada illa que podem detectar quines són les àrees que hauran de menester aquestes operacions d'esponjament, aquestes operacions d'implantació i millora d'equipaments, d'infraestructura i de dotacions de servei a les àrees de desenvolupament urbà o que hauran de menester aquests projectes de millora territorial per millora el paisatge urbà i rural.

Com ha dit ja el conseller, a Menorca i Eivissa els plans territorials parcials ja s'estan elaborant. A Mallorca puc dir que s'ha constituït la Comissió Mixta, que s'ha contractat, que s'ha publicat al *Doce*, i que ben aviat, el 25 de juliol, podrem estar en condicions d'adjudicar aquesta feina que s'haurà de fer per determinar un diagnòstic que ens pugui permetre no només elaborar el Pla territorial parcial de Mallorca, sinó a més poder determinar quines són les àrees de reconversió territorial, i quines són les actuacions que s'hauran de fer. Efectivament, com diu el conseller, articles 37 i 40 de les directrius expliquen

quins són els instruments, el Pla de reconversió territorial i el Projecte de millora territorial són els dos instruments que preveu. Però, com bé ha dit el conseller, és l'article 28 d'aquestes directrius que estableix la possibilitat que aquestes tasques es facin als plans territorials parcials de cada illa. Serà en aquest Pla territorial parcial de Mallorca on s'hauran de fer.

El Govern en aquest cas ha fet el que tocava, ha començat la casa pels fonaments, i primer ha encarregat amb els consells insulars de cada illa els plans territorials parcials, coses que no s'havien fet fins ara. És ver que les directrius tenen una data d'aprovació d'abril de l'any 99, i que el Govern del Partit Popular no va poder desenvolupar això, però hi ha molts d'anys d'història de Govern del Partit Popular que no s'havien fet llei; el Govern del Partit Popular pareixia que desenvolupava lleis proteccionistes exclusivament amb finalitats electorals i que, en no creure en elles, consumia més temps elaborant excepcions mitjançant normes transitòries a l'articulat aprovat que posant en marxa els mecanismes i òrgans previstos per dur a terme aquestes mesures.

Bé, pensam que la política exposada pel conseller és la política adient, i per això nosaltres li donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt Unió Mallorquina.

Sr. Alorda, en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, nosaltres creim que el debat d'avui sobre aquestes àrees de reconversió territorial i la reflexió sobre el poc que s'ha fet durant tots aquests anys per allò que se'n va dir esponjar, i que era un dels principals objectius que s'havien plantejat els POOT per mirar que aquelles zones més denses i degradades fossin millorades i reintegrades dins el paisatge, ens obliga a una primera constatació, i és que l'urbanisme quirúrgic, com hem dit en d'altres ocasions, és sempre difícil i car. L'urbanisme preventiu, en canvi, és molt menys traumàtic, i per tant és el recomanable en tot cas. Rectificar un plànol sempre serà més senzill que enfrontar-se amb construccions i drets consolidats. Llàstima que des del Govern anterior s'hagi travelat mil vegades amb el mateix bloc de ciment, i tot i que coincidim que avui se'ns fa imprescindible sobre allò ja construït, tanmateix volem continuar construint onsevulla.

Jo crec que aquesta constatació, tot i tenir poc a veure directament amb la proposta o amb el debat d'avui, crec que és bo reflexionar-hi. De fet pensàvem que una de les prioritats, com apuntàvem, dels plans d'ordenació de l'oferta turística, era precisament aconseguir aquest efecte d'esponjament, i tanmateix hem de reconèixer a aquestes altures que han servit encara una efectivitat insuficient. Cal emprendre, per tant,

accions decidides en aquest camí, i per això necessitam plans escaients, i sobretot necessitarem finançament. Sobre la planificació, ja s'ha apuntat, varem tenir ocasió en el debat de les Directrius de qüestionar com han quedat definits aquests plans d'àrees de reconversió, sobretot, no em parlem, aquella desafortunada disposició addicional segona, on es diu que malgrat que hi pot haver plans, i malgrat hi pugui haver projectes, fins i tot, i pareix que sense cap mena de cap altra garantia, es poden fer actuacions demostratives des de ja. La veritat és que no sabem ben bé què són accions demostratives en un tema tan reglat com és la planificació, com és la seguretat jurídica, i ens sembla poc seriós, més propi d'un govern de màrqueting que no d'un govern responsable, que intenta realment actuar damunt la realitat d'una manera ambiciosa i raonable.

Nosaltres, per tant, coincidim amb la seva proposta, la que ha defensat avui, que siguin els plans, especialment els municipals. Nosaltres voldríem que fossin realment els protagonistes d'aquesta reconversió els plans municipals. Desgraciadament no sembla que en duguin molt el camí molts d'ells, però és cert que hauria de ser la reflexió municipal dins el Pla general o dins les Normes subsidiàries qui ens donàs aquests instruments, però si no, també, evidentment, els plans territorials insulars.

Si hi hagués d'haver algun pla específic és evident que la iniciativa o com a mínim el consens absolut s'ha de tenir amb els consells insulars, i donar participació als ajuntaments i informació pública. De totes maneres creim que el gran problema i el gran entrebanc que ens trobarem a l'hora de dur a terme aquestes actuacions serà el finançament. Com hem apuntat, és car, actuar damunt aquestes zones necessitarem treure doblers, finançament, i les mancances jo diria que les misèries dels nostres pressupostos autonòmics realment necessitaran la col·laboració d'Administració estatal, administració amb fons europeus, també la implicació dels afectats, i així i tot caldria un increment dels nostres fons propis, cosa que pensam que a través d'un impost ecoturístic podria també ajudar a finançar actuacions d'aquestes característiques.

Donam suport també a l'empenta que es vol donar a les àrees de rehabilitació integral. Creim que tenen una ambició i també un plantejament més interessant i, com es diu, més integral que no el que tenia purament la façana amb el Pla Mirall, i per tant confiem que entre tots en tornar a parlar en aquest parlament d'actuacions sigui ja per fer balanç d'accions que hagin estat tramitades i hagin estat planificades amb els instruments que s'hagin aprovat des d'aleshores, i que no d'un debat teòric sinó, ja dic, de balanç de les accions que realment s'hagin dut a terme, tot i que a ningú crec que se li amaga la dificultat que tindrà dur a terme actuacions importants en aquest sentit, tot i que són imprescindibles. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Vicent Tur, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Portaveu del Grup Popular, li he d'alabar la seva voluntat i la seva intenció de, mitjançant iniciatives parlamentàries, fer un seguiment de l'aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial aprovades per aquest parlament. En qualsevol cas li he d'exigir però també rigor, o més rigor, perquè vostè ens va tenir entretinguts un bon temps buscant un dels dos o tres capítol 7 que tenen les Directrius, perquè es va oblidar a fer referència al títol. Aquest és el capítol 7 del títol primer, el que fa referència a les àrees homogènies de caràcter supramunicipal. Per tant, felicitar-lo per la seva iniciativa, però exigir-li a la vegada més rigor. No es poden tampoc presentar les iniciatives d'aquesta manera tan poc rigorosa en la mateixa presentació.

En qualsevol cas, coincidim amb el Govern que no és prioritari en aquest moment el desenvolupament d'una manera directa del que preveu el capítol 7 del títol 1 de les DOT, perquè el mateix article 37, el primer d'aquest capítol, ja diu que els ajuntaments, els consells insulars i el Govern de les Illes Balears d'acord amb ells podran dur a terme actuacions a les àrees de reconversió territorial. Bé, idò, precisament per això, pel contingut d'aquest article, creim que és més correcte el plantejament que està fent el Govern, i ho han dit els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula. El mateix capítol primer del títol primer de les DOT parla, molt abans de parlar de les àrees de reconversió territorial, parla dels plans territorials parcials, i pensam que és precisament prioritària la redacció i l'aprovació, la tramitació i l'aprovació dels plans territorials parcials, perquè és dins aquests plans on s'han de recollir les actuacions que es vulguin fer en reconversió territorial, per diversos motius, també perquè les àrees de reconversió territorial que les DOT sembla que les creen noves, però no és una idea tan nova, perquè ja venia recollida al POOT, per tant està vinculat amb el que és el Pla d'ordenació de l'oferta turística, i per tant no tendria cap sentit plantejar actuacions deslligades i unilateralment per part del Govern sense redactar, ordenar i fins i tot refundre l'excessiva normativa sobre ordenació del territori que hi ha a les nostres illes, i també necessàriament lligat i vinculat al planejament municipal.

Per tant, és necessari abans adaptar els planejaments municipals a aquesta normativa general en la qual s'ha de recollir aquest tipus d'actuacions que vostè demana avui al Govern. Perquè entenem que és evident que no es pot fer una política especialment de reconversió, jo crec que no es pot fer cap política d'ordenació del territori al marge dels ajuntaments, però no es pot fer una política molt menys de reconversió al marge dels municipis, al marge dels ajuntaments. I l'exemple el tenim amb el POOT. El POOT ha fracassat perquè els ajuntaments no l'han aplicat, no hi ha hagut voluntat d'aplicar-lo.

Per tant, aquestes polítiques o neixen des de baix cap a dalt, i el Govern se'n fa ressò i les coordina, i les dota pressupostàriament perquè siguin possibles, si és que els recursos són suficients, o no funcionen, i el temps ho ha demostrat. Per tant, benvingut sia el capítol 7 del títol primer de les DOT, però entenem, com molt bé planteja el Govern, que per

aplicar-lo no és prioritari en aquest moment, hi ha altres qüestions que són prioritàries, i si com parlàvem abans de la limitació de recursos, evidentment estam d'acord amb el plantejament del Govern que en política de reconversió és molt més correcte prioritzar la rehabilitació d'habitatges, la política d'habitatge, que no actuacions més amples i deslligades de l'ordenació municipal i l'ordenació supramunicipal, com són els plans territorials parcials. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Tur, en nom del Grup Socialista. Sr. Cristòfol Huguet, autor de la interpell·lació, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Al representant d'Unió Mallorquina, òbviament no tenc res a oposar a les seves aspiracions i pretensions de fer-ho tot quan tinguin la competència. Els que tal vegada tindran qualche cosa a oposar seran aquells estaments socials que mentre esperen pateixen. Tal vegada seria millor que tot el que es pugui fer ho facin els que tenen ara competències i responsabilitats i gestió de pressupost. No tenc res en contra que ho facin els consells, quan ho puguin fer, però tal vegada esperar que ho tinguin els consells no sigui el millor per als ciutadans. Açò és l'únic que vull que quedi clar respecte de la seva intervenció.

Respecte de la intervenció del Partit Socialista de Mallorca, del PSM, del Sr. Alorda, m'ha agradat. M'ha agradat perquè ha assenyalat dos aspectes: les dificultats, i per tant la necessitat d'aplicar l'addicional segona a on, Sr. Conseller, no diu que podrà, diu ben clar l'addicional segona que el Govern dictarà les disposicions reglamentàries. No té una potestat, té un manament legal d'un parlament d'haver-ho fet. I açò es, Sr. Alorda, un instrument que serà necessari per superar aquestes dificultats, i que aquestes dificultats puguin tenir accions demostratives no vol dir abusar de res, vol dir que amb els redactors d'aquesta llei, que aquest parlament va veure aquella manera de promoure, incentivar, il·lusionar, cercar els objectius d'una llei possibilitant accions perquè les administracions, les institucions i els ciutadans hi creguin. Qualque temps només feien les lleis per a aquells que no les complia castigat, tant de multa.

Hi ha una política legislativa que diu "incentiva, ajuda, promou, demostra que els objectius són bons". Açò és el que esperàvem d'aquest govern amb les accions demostratives, i l'acció ha de partir efectivament dels ajuntaments. I el 83, que ningú no l'ha citat, és allà on diu que els plans de reconversió territorial, PRT, s'executaran mitjançant qualsevol dels sistemes d'actuació que estableix la legislació urbanística. L'únic que falta és reglamentar i posar econòmicament el necessari, i fer-ho ja, perquè la situació abans de les Directrius no era una situació restrictiva per ocupació de nou territori. Després de les Directrius, és una situació absolutament restrictiva per a l'ocupació de nou territori. A qualcú dels grups que hi ha aquí presents els he sentit queixar-se del 2 o el 3%; a qualcú li he llegit que ha declarat que açò prima els que tenien grans sòls urbanístics i castigava els altres. Equivocadament el que

analitza així. Aquest 2 i aquest 3% l'únic que fan és exigir a les administracions redactar els plans territorial tan prest com sigui possible, no deixar cap camí perquè es puguin deixar de fer o allargar la redacció dels plans territorials parcials, perquè la pressió de la societat serà prou forta damunt les institucions que si no s'executen, si no es redacten, si no s'aproven els plans territorials parcials, esclatarà per qualche banda. Per tant, creguin en la rehabilitació, aportin doblers a la rehabilitació, redactin els reglaments que fan falta per als ajuntaments i demostrin allò que la societat ha de creure que aquest és un nou model i que aquest model és en marxa, tenguí qui tenguí la competència, tenguí qui tenguí el pressupost.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cristòbal Huguet, en nom del Grup Popular. Sr. Conseller d'Ordenació del territori i Obres Públiques, té la paraula per tancar el debat, durant cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Evidentment, el que podem concloure d'aquest debat és que a les Illes Balears, qualsevol política urbanística no ha d'estar basada en un nou creixement, sinó que ha de ser basada a recuperar els espais degradats que, per desgràcia, són molts.

Quant a la feina que es fa, que si els consells tendran les competències o no tendran les competències, evidentment aquest govern ha expressat la voluntat, i a una pròxima llei que entrarà al Parlament ja ve reflectit transferir les competències d'ordenació del territori als consells insulars, no obstant això, s'han creat unes comissions de seguiment i de feina, conjuntament, perquè jo crec que als ciutadans, al cap i a la fi no els importa si ho fa el Govern, si ho fa el consell o ho fan els ajuntaments, el que vol és que les administracions facin feina, i nosaltres en feim. I precisament per açò s'han constituït aquestes comissions amb els consells insulars i ja, per exemple, el Pla de Mallorca, que és fonamental, que per desgràcia encara no estava contractat, així com per al de Menorca i Eivissa s'havien iniciat els tràmits, però per al de Mallorca, no sé per què, no s'havien iniciat, quan per la importància que té, tots els ciutadans devien reclamar aquesta importància que vostè diu, no s'havia fet, però jo li puc dir que ja el mes que ve aquesta feina s'iniciarà. I no només açò, sinó que a més s'han escurçat terminis, perquè a les mateixes directrius, inexplicablement, per una banda, se li dóna molta importància, però per l'altra es donen cinc anys per redactar un pla, en cinc anys les coses han canviat molt, i jo crec que hem de procurar, fins i tot, escurçar terminis.

Per tant, feim feina, s'estan desenvolupant els plans i es faran en el temps més curt possible, perquè entenem que els ciutadans no poden sofrir la impassibilitat de les administracions. A més, les àrees de reconversió, que són fonamentals, s'han de preveure dins un conjunt, no pot ser ara fer una placeta aquí, per quedar bé o perquè el batle és amic

nostre, s'ha de fer d'una manera conjunta, en el conjunt de l'illa, i l'única manera és a través d'un pla territorial parcial, però li dic que, no obstant, si qualche ajuntament, qualche planejament preveurem aquesta possibilitat que tal vegada es puguin avançar. Si els consells insulars mateixos, amb aquesta feina que feim i amb la coordinació que s'està fent amb els equips que fan els plans territorial, es veuen que ja es poden desenvolupar determinades zones, hi ha un compromís d'aquest govern d'anar dotant els propers anys de doblers els pressuposts per dur a terme aquestes accions.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2191/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni hidrològic.

Pasamos al siguiente punto del orden del día, Proposición no de ley núm. 2191, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, relativa al convenio hidrológico. Tiene la palabra, para su presentación, la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Tornam a parlar avui aquí dels temes i dels problemes de l'aigua. Coincidirem tots en la greu situació provocada per la sequera, amb precipitacions inferiors, aproximadament, en un 50% de la mitjana i que han provocat una important rebaixa, una important baixada dels nivells dels aquífers. Les senyores diputades i els senyors diputats tenen coneixement de l'existència d'aquest conveni hidrològic, pendent encara de la signatura final.

Efectivament, es va aprovar la seva formalització dia 21 de maig del 1999 pel Consell de Govern, Madrid atorga 20.000 milions de pessetes per a la Costera i millora dels torrents illencs, aquests eren els titulars després d'aquesta aprovació de la formalització d'aquest conveni hidrològic.

Aquest conveni preveia tota una sèrie d'inversions en obres d'infraestructura i proveïment d'aigua, un total de 13.000 milions del 1999 al 2002, 10.000 corresponien al Ministeri de Medi Ambient. Algunes ja s'han realitzades, com és la conducció i proveïment d'aigua de Calvià i Andratx o les artèries de la dessaladora d'Eivissa o les canonades al tros del túnel de Sóller, no així d'altres, no així d'altres, com és el tema del transvasament de la Costera, amb unes inversions d'un 6.000 milions de pessetes previstes. Hi ha unes obres de condicionament, també previstes en aquest conveni, de millores de llits dels torrents, un total aproximadament de 3.500 milions de pessetes. La millora del torrent de Palma com el Torrent Gros suposava uns 715 milions n'hi ha alguna de ja realitzada a Palma, com és el de Cala Major, però pendent encara el

desviament del Torrent de Manacor. Em permetran que m'aturi un moment en aquest tema, per indicar que, després de les torrentades de l'any 89, ja són més de deu anys que tenim pendent a Manacor la solució per evitar que es reproduïxin fets similars, fets com la catàstrofe que va produir aquell any, a Manacor.

Perquè tinguin una idea, el cabdal que admet a l'entrada a la zona de Manacor és de 10 m³ a determinats moments per segon, i aquell any, l'any 89, si ara es reproduís podria ser més greu i tot, varen ser 155 m³ per segon els que varen entrar i, per tant, va ocórrer aquest efecte d'embassament. Ja som deu anys que duim, pel setembre del 2000 seran onze anys i, per tant, és bo que plantejem la necessitat de donar solucions a aquest problema del Torrent de Manacor, del Torrent de Sa Cabana de Manacor, com també a d'altres que s'han plantejat i que es preveien dins el conveni.

Hi ha un informe tècnic realitzar últimament i que indica la necessitat de contemplar actuacions, precisament, tant al llit actual per rebre una quantitat de cabdal aproximadament d'uns 80 m³ per segon i, per tant, donar cabuda en una secció més grossa, com, també, donar també solucions als desviaments, perquè no és capaç d'absorbir tot el llit actual, donar solucions als desviaments, però amb un volum una mica més petit i, per tant, complementar les dues mesures. Sembla que hi ha hagut converses amb el Govern i també amb l'ajuntament perquè es modifiqui el projecte en el sentit que finalment es puguin fer aquestes obres d'infraestructures necessàries per donar solucions a aquestes torrentades que esperam que no es reproduïxin de nou.

Continuant amb el conveni, hi havia una sèrie d'infraestructures incloses al Pla de sanejament i depuració d'aigües residuals i urbanes, un total de 10.000 milions de pessetes, ja n'hi ha de realitzades o licitades, com són les de les estacions depuradores de Calvià i Lluçmajor, que han representat un total de 4.000 milions de pessetes, però també n'hi ha de pendents, hi ha obres pendents per un valor d'uns 5.000 milions de pessetes a les estacions depuradores de Palma o també el tractament de fangs de Palma.

Finalment, es contemplaven tota una sèrie d'actuacions en aigües subterrànies per un valor d'uns 1.000 milions de pessetes en equipaments i sondejos, estudis d'aquífers o millores d'aprofitament.

Afegir a això, que hi ha un acord de Consell de Govern de dia 27 d'abril del 2000, on se sol·licita la inclusió en aquest conveni d'una nova línia de dessaladora a Formentera, així com l'ampliació de dues noves línies a la dessaladora de la Badia de Palma.

Per això, com també per les actuacions immediates que ara necessitam i que són urgents per oferir als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, l'aigua necessària per a aquest estiu, també entenem que han de ser objecte de negociació les noves dessaladores que ha proposat el Govern a la recent visita del ministre de Medi Ambient. Entenem, per tant, i hi he d'insistir, que aquest conveni ha de ser objecte, s'ha

d'actualitzar, ha de ser objecte de renegociació per a la seva signatura final. Basta recordar l'acord d'aquestes darreres setmanes, per part del Govern i per part dels ajuntaments de Palma, Andratx i Calvià, per donar suport a aquestes inversions necessàries i immediates, i ja per a aquest estiu, i que ja han de suposar unes inversions en torn a 3.000 milions de pessetes.

Evidentment, no ens oblidam del que ha de ser una peça clau a la planificació hidrològica de les nostres illes, i és el Pla hidrològic. Entenem que hi va haver un ampli consens en aquest parlament, i que contemplava, aquest pla hidrològic, unes inversions, fins l'any 2016, d'uns 100.000 milions de pessetes i que es troba, en aquests moments, encara pendent de l'informe del Consell Nacional de l'Aigua i de l'aprovació per part del Consell de Ministres. Programes d'estalvi d'aigua, de sanejament, de prevenció de torrentades, de reutilització en reguiu, de proveïment, de dessaladores, etc. D'això, evidentment, també n'haurem de parlar, però és important insistir en aquest consens que ja vèiem a la reunió que va tenir el ministre de Medi Ambient, Sr. Matas, amb el president del Govern, i que precisament un dels punts que varen tractar insistia en el Pla hidrològic, però també en aquest conveni hidrològic necessari per la situació especial, a més, en què ens trobam en aquests moments, però també es parlava d'un tema important, es parlava de les mancances històriques que han tengut les Illes Balears en relació amb les inversions, amb la despesa de l'Estat.

Jo vull fer menció, una de les conclusions que es repeteixen, es repeteixen a cadascuna de les compareixences que es fan a la Comissió no permanent del Balanç Fiscal, i és precisament el dèficit històric, històric -insistesc- de les inversions de l'Estat a les Illes Balears. I avui, precisament, tenim una magnífica oportunitat per aprovar, tots junts, aquesta petició de manar al Govern de l'Estat aquesta signatura del conveni hidrològic, un conveni que, com deia, ha de ser objecte de les modificacions pertinents que acordin, evidentment, les dues institucions implicades.

No hem d'oblidar, i ho vull exposar aquí -ja acab, Sr. President-, la urgent necessitat d'aplicar mesures de conscienciació, d'educació ciutadana envers l'ús racional d'aquest recurs escàs que és l'aigua. Els 300 litres habitant/dia que ens surten aquí, més del doble de la mitjana dels habitants, de la mitjana espanyola, és difícil de mantenir, i hi ha d'haver el compromís social, també, entenem, del sector turístic, perquè són 10 milions de turistes que ens visiten. Per tant, és necessari comptar amb tots per a aquesta millora, per a aquesta tendència a la sostenibilitat que hi ha el compromís d'aquest govern. I ho deia el president Antich no fa massa dies a un diari de tirada estatal, l'economia creix més de pressa que els ecosistemes, avui aquí parlem d'aigua, però també haurem de parlar d'altres temes urgent i que haurem de solucionar, haurem de parlar de residus, d'energia, de recursos naturals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Amer. ¿Grupos que deseen fijar la posición? Por Izquierda Unida y Ecologista, tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Per anunciar que donarem suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista, i a més, pensam que seria bo i seria necessari, que en aquesta cambra hi hagués unanimitat, perquè els problemes que té aquesta comunitat quant als recursos hídrics, quant a les obres hidràuliques que s'han de fer, són importants, el govern anterior de la comunitat va aprovar signar un conveni hidrològic amb el Govern central, això fins ara no ha estat possible, en tot cas, nosaltres creim que és urgent, que hi ha d'haver una aportació important per part de l'Estat a aquestes necessitats que té la nostra comunitat i que, efectivament, s'hauria de renegociar per incorporar-hi les qüestions de màxima urgència en aquests moments, en aquest any de sequera tan impressionant que patim, esperam, ja dic, el suport de tots els grups, i que el tema de la sequera que ha servit, de vegades, per fer oposició al Govern, per fer una mica de demagògia, també, servís ara per ajuntar forces i reclamar del Govern central unes aportacions que pensam que són absolutament necessàries i absolutament justes, atesa l'aportació que feim des d'aquesta comunitat a les arques de l'Estat i també atès el que rebem per part de l'Estat central.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario Popular, tiene la palabra el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, membres del Govern. M'estranya que no hi hagi una intervenció de tots els grups per fixar la seva posició, que supòs que no podrà ser d'altra que donar suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista.

Anunciar, d'entrada, que nosaltres, com pot suposar, donarem suport a aquesta proposició no de llei, però sí que vostès estaran d'acord amb mi que la previsió del Govern no és una de les matèries estrelles que vostès poden lluir després de deu mesos de govern. I jo crec que els fets són caparruts, ja ho deia Churchill, i més tard o més prest acaban per imposar-se, i al final, més tard o més prest ha arribat el moment que es van imposant a les realitats i els fets.

Fa mesos que vostès, sota el meu punt de vista, s'havien encaparrat a voler ajustar la realitat de les coses als seus desitjos i, lògicament, els desitjos de vegades no coincideixen en la realitat. Si dia 4 de febrer d'enguany, segurament, la discussió que hi havia dins el Govern, dins els grups parlamentaris, damunt la premsa, no hagués estat una discussió entre la consellera de Medi Ambient i el president de sí o no ampliaran la planta dessaladora, segurament el problema conjuntural que viuen aquests dies i que patirem, segurament,

aquest estiu, i sobretot després que la consellera ha contestat una pregunta dient que les plantes mòbils poden estar d'aquí a 45 a 75 dies, 75 dies ja haurà acabat l'estiu, segurament el problema conjuntural que tenen vostès estaria resolt, segurament haguessin pogut aconseguir l'ampliació de la primera, segona, tercera, i la línia de reserva de la planta dessaladora de Palma, i vostès tendrien, d'aquí a 15-20 dies, 21.000 m3 dia per poder servir, d'aquesta ampliació, que si no s'haguessin estat barallant, discutint, tendríem ara, amb això, el problema conjuntural hauria estat ja un principi d'arrencament d'un problema estructural que patim a les Balears.

També s'ha de dir una cosa, una cosa és el que està escrit a aquesta proposició no de llei, i l'altra, i jo he escoltat molt atentament la portaveu, la Sra. Mercè Amer, del PSOE, cal dir una cosa, vostè sap que s'ha anat a Madrid per part de la conselleria, i fins avui no es demana que se signi, tots sabem, tots tenim contactes, que hi havia ganes de canviar qualche cosa d'aquest conveni, no acabava d'agradar el que hi havia en el conveni, els 21.322 milions que havia de posar l'Estat més els 2.757 que havia de posar el Govern balear, que fan un total de 24.079, que veim legítim per part de la conselleria i del Govern, que volguessin canviar. És a dir, que és normal que si Madrid veu que vostès, segons quines coses, les voldrien canviar, que també ja no es pot dir per què no l'han signat, perquè vostès han parlat amb els tècnics, i hi havia segons quines qüestions que les volien canviar, lògic i legítim.

Per una altra part, jo he escoltat, Sra. Mercè Amer, que el que hauríem de fer o el que es farà serà renegociar el conveni a causa de la proposta del ministre i de la negociació de les dues parts, veurem quin conveni queda. Jo dic això perquè el que votarem avui no és el que vostè ha dit, que em sembla bé, estic d'acord amb el que vostè ha dit, perquè aquí deim que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat a signar el conveni hidrològic amb el Govern de les Illes Balears, conveni que el Consell de Govern de 21 de maig del 99, va aprovar per a la seva tramitació; la qual cosa, en tot cas, acordam això, és això el que instam, i ja li ho dic, estic d'acord amb les apreciacions que ha fet vostè, i, lògicament, em sembla molt bé que s'inclouguin dins aquest conveni les ampliacions de la segona i tercera fase de la dessaladora de Palma més la línia de reserva, però ho dic perquè consti al *Diari de Sessions* i a la Cambra, que no és exactament la proposició no de llei a la qual nosaltres, sense cap dubte, donarem suport.

Totalment d'acord, també, que el Consell General de l'Aigua es reuneixi com més aviat millor per aprovar el Pla hidrològic, i d'acord amb vostès del consens que hi va haver, que jo crec que es va deixar fer feina als tècnics amb tota llibertat perquè el pla, al final, reflectís la necessitat de cara al futur i les mancances estructurals que tenim ara.

Davant totes aquestes qüestions, nosaltres, el Partit Popular, no podia ser d'altra manera, donarem suport a aquesta proposició no de llei; però, que quedi clar que, en tot cas, aquest conveni, vostès han lluitat per canviar qualche cosa, que em sembla legítim, a causa de les polítiques que vostès volíem tirar endavant, però que, per l'altra part, vostès han

xocat amb la realitat dels fets, és a dir, la previsió d'aquell conveni era un conveni que crec que resolvia moltes coses.

I també hi ha una cosa claríssima que crec que va bé que quedi, l'altre dia que hi va haver l'entrevista entre la consellera i el ministre, si alguna cosa va quedar clara, la primera de totes, era el conveni, i que la Costera, lògicament, la tirarem endavant, els 6.000 milions hi seran, després una altra cosa és que vostès s'hagin de plantejar, hagin de parlar, vulguin o no les solucions que s'aporten per problemes estructurals que patim durant molt d'anys en aquesta terra, però jo el que crec és que Balears, i el Govern en concret, perquè el Govern balear és qui realment haurà de negociar aquestes qüestions i haurà d'arribar a l'acord d'un nou conveni, una altra vegada no vulgui imposar les seves idees o les seves utopies. Mirin de pactar vostès amb la realitat de les coses, vostès tenen, en aquests moments, la possibilitat de signar aquest conveni i, per l'altra part, resoldre un problema estructural amb la proposta que els ha fet el ministre Sr. Jaume Matas, un problema estructural que aquí, en aquesta tribuna d'aquí, dia 22 de febrer, jo ja li deia, si agafa el *Diari de Sessions*, que jo he deixat, jo li deia que ampliàs, en nom del Grup Popular li deia "ampliï la primera, segona i tercera línia de la planta dessaladora", i també li dèiem que seria bo, per fer descansar els aquíífers de la zona nord de Mallorca, que es posàs una planta dessaladora a la zona nord de Mallorca, que és el que conec, de les altres no som capaç de dir-li exactament què hi ha de fer. I això ho trobarà a aquell *Diari de Sessions* de dia 22 de febrer.

I jo els demanaria que vostès, en aquest cas, pactassin amb la realitat, d'aquesta forma no obriríem un període com el que acabam de veure, de baralles entre un president i una consellera, de posar nerviosa una societat, i, per l'altra part, es constaten uns fets, s'ha perdut el temps, s'ha discutit molt, tot per arribar a la proposta que el Partit Popular li feia aquí, no tan grossa, la veritat és aquesta, no tan grossa, li fèiem més petita, jo li deia aquells dies, "amb una planta a la zona nord i l'ampliació de les tres línies de la de Palma", i jo el que deman és que per a aquests mesos que vostès ara estaran parlant del conveni, dient sí o no agafen l'oferta d'arreglar el problema estructural amb aquestes dessaladores que els han proposat, que no tornem a perdre temps, no es tornin a discutir i, per favor, pactin amb la realitat dels fets d'aquesta societat que necessita, d'una vegada per totes, que vinguin aquests doblers de Madrid per no tenir problemes d'aigua. Això, en cap moment no va en contra de la política que la Sra. Consellera d'aquest govern vol dur endavant en tema d'estalvi d'aigua, en tema d'arreglar xarxes municipals, s'han de posar més doblers dels que es posen en aquest moment, i que facem tota una sèrie de publicitats perquè, a poc a poc, estalviem des de diferents llocs, o, des de la Conselleria d'Agricultura, mirar que hi hagi ajudes també per a noves tecnologies del reg, perquè d'aquesta forma, també els pagesos usaran menys aigua.

Però a part d'aquestes coses importants, no li ho neg, que vostès volen posar en marxa per a l'estalvi, que altres ajuntaments ja les hi han posat o els hi posen, que em sembla molt bé, no perdin l'oportunitat històrica que els planteja el Govern de Madrid davant aquesta ampliació amb més plantes aquí, a Balears.

Per acabar, jo el que els voldria dir és que seria bo, si poguésser, si hi hagués una explicació per part del grup que ho presenta, que si realment el que aprovam avui, a la qual cosa nosaltres hi donarem suport, és el que diu aquí, o realment el que aprovarem avui és això més intentar renegociar el conveni, per les paraules textuales que ha dit la portaveu socialista, renegociar el conveni a causa de la proposta del Sr. Ministre. És a dir, voldríem saber aquest tema, i ja li dic, nosaltres li votarem a favor això, i, per l'altra part, estam d'acord en el que vostè ha dit, figurarà al *Diari de Sessions*, i ha dit també, després a un altre moment, que dependrà el conveni final a causa de la negociació de les dues parts, totalment d'acord, el Govern balear, lògicament, ha de tenir un protagonisme important de com vol arreglar els problemes estructurals que patim.

I això era tot el que jo, en nom del Grup Popular, els volia dir.

Però permetin-me, per acabar, una petita qüestió. Vostès varen arribar al Govern i varen entrar dins una sala, podríem dir, amb les seves idees i les seves utopies, que em sembla bé, i així com les realitats els han entrat per la porta, les seves idees els han fugit per la finestra, afrontin la realitat.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Font. Por contradicciones, tiene la palabra la Sra. Amer por el Grupo Parlamentario Socialista.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Un momento, Sra. Amer.

La consellera de Medio Ambiente pide la palabra y abre una cuestión incidental. Tiene la palabra la Sra. Consellera de Medio Ambiente.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, en vista que pràcticament tota la seva intervenció ha estat adreçada a mi, crec que és convenient que jo també parli. En primer lloc, li diré una cosa, Sr. Font, a vostè i al seu grup, pactin vostès també amb la realitat, pactin vostès també amb la realitat, ja que efectivament, la realitat d'aquestes illes necessita que, per exemple, el Partit Popular tenguem en compte que els temes mediambientals no són temes menors, sinó que són temes, precisament, d'una urgència importantíssima i que, precisament, pensin que el primer de tot que s'ha de fer és preservar els recursos, cosa que vostès no han fet, i, en segon lloc, fer una bona gestió d'aquests recursos, precisament per no malbaratar-los, perquè, si no, els problemes ambientals que poden venir posteriorment, poden

ser molt més greus del que són en un principi. Per tant, a mi no em doni lliçons ni d'utopia ni de realitat, sinó que precisament, vostès pactin amb la realitat.

I, en segon lloc, em veig amb la necessitat, com a consellera de Medi Ambient, de dir-li una sèrie de qüestions que vostè no té molt clares, i que jo voldria aclarir, almenys perquè quedi per coneixement d'aquesta cambra. En primer lloc, fa aproximadament un any, el Sr. Matas i el Sr. Arturo Cadenas, gerent d'Emaya, deien que havien arreglat definitivament el problema de l'aigua de la badia de Palma amb la dessaladora actual, això es deia i és, a més, escrit a molts de diaris, i ara resulta que un any després, resulta que ara fan falta sis dessaladores més i que, a més, el Sr. Jaume Matas, ministre de Medi Ambient, que jo crec que ha tengut un talant poc "entenible" en el tema, per exemple, de contaminació i tota una sèrie de coses que és un altre tema, idò resulta que ara diu que són sis dessaladores i, a més, que fins i tot no sé quantes ens n'oferirà d'aquí un any més. Per tant, siguem seriosos, perquè aquí, si vostè em parla d'utopia i de realitat, jo li parl de seriositat i de responsabilitat.

A més, dir-li una segona cosa referida a aquesta qüestió. El mes de novembre, l'empresa Emaya, que és la que dona aigua, a més, a tota la badia de Palma, deia que només necessitava sis hectòmetres cúbics dels que es produeixen a la dessaladora actual, a més de dir, el mes de juny, que no li feia falta l'aigua de la dessaladora, i resulta que després, més endavant, diu que ja no pot estar sense dessaladora, i a més ara que encara no ha signat un conveni, precisament per pagar l'aigua de la dessaladora, diu que només vol 8 hectòmetres cúbics. Per tant, tenim 22 hectòmetres cúbics de la dessaladora actual de Palma que ningú no els vol.

Dit això, per tant, una tercera qüestió que és important. Al pla de xoc que es va aprovar per part del Govern de les Illes Balears, presentat el mes de febrer, es va dir que una de les mesures conjunturals era una setena línia de la dessaladora. Aquesta setena línia que, maldament vostè no ho cregui, i evidentment no ho creurà, de fer totes les gestions tècniques que s'havien de fer i de dir-nos, per part del Ministeri de Medi Ambient, que estaven en període preelectoral, electoral o postelectoral, aquesta setena línia que es va demanar el mes de febrer, resulta que no estarà acabada fins al juliol. Per tant, Sr. Font, no faci demagògia i digui que l'ampliació de la dessaladora estigui feta ja. No estaria feta ja, a no ser que resulta que ara hi hagués altre tipus de qüestions que en aquell moment no existien.

Dir-li també que tenim un (...) quan vàrem demanar l'ampliació de la línia de la dessaladora que no estaria abans de nou mesos i que possiblement seria més d'un any, i no vàrem rebre cap notificació per part del Ministeri de Medi Ambient, per tant, no digui que les decisions es varen prendre tard perquè únicament i exclusivament podíem avançar en dos mesos, no faci demagògia, Sr. Jaume Font, parli de tot, no només de part.

I, a més, dir-li també que dia 28 d'abril es va prendre un acord de Consell de Govern, que supòs que vostè ha llegit, on

es demanava que s'havia de renegociar el conveni i que s'inclouïen l'ampliació de la dessaladora de la badia de Palma i, a més, de Formentera, i es va enviar al ministeri, en el seu moment. Per tant, aquesta suposada imprevisió i manca de planificació, que es dona per suposat que en dos mesos més hauríem de ..., amb dos mesos abans hauríem d'haver arreglat el problema de l'aigua, això és demagògia pura, perquè han tengut setze anys per arreglar-ho, i precisament no han fet gairebé absolutament res, i fa un any, recordi que deia que el problema de l'aigua s'havia arreglat definitivament, que aquí ho va dir el Sr. Matas.

I després dir-li una altra cosa, la meua entrevista amb el Sr. Matas, feta de forma molt correcta, en la forma, però no en el fons, he de dir que precisament ell em va dir clarament que el conveni, també estava d'acord en el fons, però no en la forma. Per tant, no sabem encara si el que vol fer és un conveni o una altra cosa, ell em va parlar d'una declaració d'intencions, però no em va dir, per a res, la signatura del conveni. Per tant, vull donar aquesta informació, almenys com a consellera de Medi Ambient, perquè ho tinguin clar tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra i la gent que ens escolta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Para réplica, tiene la palabra el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo, Sra. Rosselló, no m'enfadaré, com he fet a la primera part d'aquesta intervenció, i no m'enfadaré perquè, lògicament, no vull jugar més al seu joc de xerrar molt i fer poc, Sra. Rosselló. Vostè du sis mesos xerrant molt, però fent poc, no dic que no faci res, fent poc, i això es transmet a la societat, Sra. Rosselló, i en aquest cas la responsabilitat és seva, no és nostra, no ens faci més renou. Jo arriba a tenir la sensació que vostè només lluita per la seva cadira, arrib a tenir aquesta sensació, l'arrib a tenir i m'agradaria anar equivocant, totalment i absolutament.

Miri, es dirà conveni o es dirà protocol d'intencions, però es dirà arreglar problema estructural que pateixen les Illes Balears, i aquesta hauria de ser la seva preocupació. Un governant s'ha d'implicar dins les coses, a mi el nom m'importa poquíssim, el que vull jo i tots els membres del Partit Popular i molta gent d'aquesta terra, és que s'arregli el problema estructural que patim amb l'aigua.

Sempre demanam a Madrid. Ara que Madrid que ens dona, resulta que trobam ossos al lleu. Per favor, pactin amb la realitat, deixin les seves utopies, i parlin més de demagògia, que sona fatal. Arribam a ser beneïts els polítics quan empram aquesta paraula. Anem a pactar amb la realitat.

Miri, vostè tendrà la responsabilitat, conjuntament amb tots els grups que li donen suport, de decidir si vol dues ampliacions, la de Formentera, la de la badia de Palma; i si vol

quatre noves plantes dessaladores, una a Ciutadella, una a Santa Eulàlia, una al nord de Mallorca, més una entre Andratx i Calvià. Vostè tendrà la possibilitat de fer-ho, nosaltres li hem fet una proposta des de Madrid en aquest sentit, no ens faci renou d'aquest tema, per l'amor de Déu. Digui que no, si no ho vol, però no ens vengui al gener de l'any que ve amb problemes conjunturals, perquè serà vostè una altra vegada la culpable que realment no s'hagi tirat endavant. És vostè que té damunt la seva taula una proposta que pot arreglar els problemes de l'aigua per sempre en aquesta comunitat. I si un moment donat som capaços de recuperar els aqüífers, no passi pena, aturi les dessaladores. I si la seva política d'estalvi resulta que estalvia molt, aturi les dessaladores. Però si torna a tenir un problema com va patir aquesta terra a l'any 7, a l'any 8 i a l'any 9, que durant tres estius i tres hiverns no va ploure, les tendrà, les dessaladores.

Deixi'm dir-li també una altra qüestió. Jo no li he dit en cap moment que ja estigués en marxa la planta dessaladora ara, i pot mirar el *Diari de sessions*. Jo li he dit que quan va prendre l'acord, si en el mes de febrer vostès haguessin tirat endavant amb l'ampliació de la primera, segona i tercera línia, d'aquí a 20 o 25 dies, de la mateixa forma que aqueixa fase que ara s'està fent estarà en marxa, i donarà 5.000 metres cúbics o 6.000, d'aquí a 20 o 25 dies, si vostè hagués acordat aprovar la primera, la segona i la tercera, vostè tendria 21.000 metres cúbics d'aigua, i això no és dir cap falsedat ni posar nerviós ningú. I si no, n'hagués tengut 5.000 al mes de juliol i supòs que hagués tengut els altres 16.000 al mes d'agost. I tendria un problema estructural arreglat. En canvi, l'altre que té són pedaços mòbils. I el tendria arreglat. És vostè que no volia això, no érem nosaltres. Nosaltres ho teníem clar, nosaltres no hem renunciat a les nostres idees en aquest sentit. És vostè que ha renunciat de les seves idees en aquest sentit. Nosaltres no hem canviat, nosaltres li estam dient el mateix, i no es preocupi, si ens equivoquem ho reconeixem, cap problema ni un, perquè aquell que (...) que la política tot ho fa bé, s'equivoca, i li puc dir per experiència. Per això no em cauen els anells ni em pos vermell. En canvi vostè no ha volgut canviar, i al final, el que li he dit: varen entrar amb les seves idees, i la realitat li ha fet que les seves idees fugissen.

M'agradaria sobretot que no torni a dir pus mai més que nosaltres no hem preservat els recursos. Va quedar clar aquí que nosaltres quan vàrem fer l'extracció de sa Marineta va ser amb el mateix control, més exquisit i tot del que varen poder fer vostès, quan hem hagut d'agafar aigua, i va quedar aprovat aquí, per tots. M'agradaria que en aquest tema de l'aigua, nosaltres la volem ajudar, deixi fer la discussió, anem a donar solucions. Digui a la societat si realment accepta la proposta que hi ha. No es preocupa, té el dret a dir que no, perquè tal vegada vostè té un conill dins un capell per donar solució d'una altra manera. Jo li alabaré el gust, estaré d'acord amb vostè, li diré que m'he equivocat. Però, per favor, Sra. Rosselló, no s'escudin amb aquest grup, no ho facin. Fa deu mesos que l'únic que tenen a dir és que nosaltres no havíem fet res bé, un desastre. Són vostès que tenen la responsabilitat, és vostè que avui ha dit 75 dies, no som nosaltres. Resultarà que feim una actuació d'emergència de 75 dies, que després resulta que ha passat l'estiu, si els 45 no.

Vaig acabant, Sr. President.

I després li vull dir una cosa, i ja ho vaig dir aquí fa quinze dies. Si qualcú ha autoritzat extreure aigua de 164 metres a 200 a un, dos, tres, quatre pous, sense saber què passarà, han estat vostès. No sé què hagués dit el meu contrincant polític, i a la vegada que li tenc una simpatia, el Sr. Vicepresident Sampol fa quatre anys, quan ell i jo teníem unes embrancades de mil dimonis amb el tema de l'aigua, si nosaltres haguéssim autoritzat a poder perforar fins a 200 metres. El sentit de la responsabilitat d'aquest grup, que representa un percentatge molt important dels ciutadans de Balears, facin que en aquest sentit estiguem callats.

Sra. Rosselló, pacti amb la realitat. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Font. Para cerrar el turno incidental tiene la palabra la consellera de Medio Ambiente.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li torn a dir, i li deman precisament per la responsabilitat que sé que té aquest grup, perquè a més, evidentment, és representant d'una gran part de la ciutadania d'aquestes illes, que pactin vostès amb la realitat també, amb la realitat mediambiental d'aquestes illes, que crec que ens fa falta a tots, sobretot per assegurar el present i el futur.

En segon lloc, siguin també responsables, perquè és ver que ara governa qui governa, el pacte de progrés, i és evident que jo som la consellera de Medi Ambient, és evident que som la màxima responsable en aquest moment, però vostès també són responsables del que han fet fins ara, tampoc no poden defugir de la seva responsabilitat, perquè la tenen, i a més perquè vostè ha acceptat clarament que el problema de l'aigua és un problema estructural. Precisament perquè és un problema estructural, i si anam a veure per quina raó s'ha generat aquest problema, jo li he de dir -i vostè també ho ha d'acceptar, perquè si no, seria no voler pactar amb la realitat- que també vostès han tengut molt a veure, per no dir moltíssim a veure amb com està en aquest moment el recurs de l'aigua. Per tant, pactin vostès amb la realitat, i pactin vostès amb la responsabilitat que tenien fins ara, que és precisament amb el que nosaltres ens hem trobat.

I a més, dir-li una cosa, Sr. Font: A mi, lliçons, d'idea, no me'n doni, senyor. Jo no dubt el mínim, les meves idees són molt clares, tenc molt clar el que planteig, i li puc, si vol, explicar a qualsevol moment totes les qüestions referides al que jo pens i al que jo defens. I no m'he mogut en cap moment, el que passa és que és evident que en aquest moment, en aquest any que ens trobam, d'una sequera altíssima i gravíssima, precisament hem hagut d'agafar mesures urgents que han passat pel que

són les decisions que ha pres darrerament el Govern. I per això a mi tampoc no em cauen els anells ni em fa posar vermella, precisament perquè crec que és un acte de responsabilitat que per res qüestiona ni molt manco el meu parer, no sobre les dessaladores sinó sobre els seus efectes en l'energia i en el CO2. I si vol un altre dia, com dic, li puc explicar molt clarament.

Però a mi, el que li vull deixar molt clar és que precisament el tema de responsabilitat d'aquesta conselleria i aquest govern en el tema de l'aigua és total. Tampoc no em digui que no hem fet res, perquè li puc anomenar fil per randa el que ha fet aquesta conselleria, ha fet aquest govern, respecte de temes d'aigua. Per primera vegada en aquestes illes hi ha en marxa el que és un decret sobre l'administració hídrica, quan mai, mai s'havia fet una vertadera organització hídrica d'aquestes illes i tanta falta feia, perquè no hi havia cap control ni hi havia cap tipus d'organització respecte d'aquesta qüestió.

En segon lloc, hem fet un decret de mesures urgents, que vostè coneix, precisament intentant posar una mica d'ordre en el desordre que hi ha respecte de la utilització i malversació de l'aigua, i a més preservant els aqüífers.

En tercer lloc hem fet un pla de xoc, que no sé si mai vostès en varen fer cap, sobre precisament unes mesures de la sequera que va ser en el mes de febrer, on hi havia mesures conjunturals molt clares, i on hi havia mesures estructurals, que precisament, com per exemple l'Ajuntament de Palma, desgraciadament, ens posa encara molts de problemes per posar comptadors individuals, quan n'hi ha pràcticament per totes les comunitats autònomes i totes les empreses d'aigua, fins i tot perquè volen guanyar doblers, tenen comptadors individuals.

Per tant, Sr. Font, ni em faci lliçons de responsabilitat, ni em doni lliçons de no sé quantes coses més, perquè jo tenc molt clar el lloc on estic, i tenc molt clar també no només el que he de fer, sinó el que ha fet aquest govern i aquesta conselleria, i està fent una feina respecte del tema de l'aigua que mai, mai, no s'havia feta en aquestes illes. Està tenint una idea molt clara de quins han de ser els objectius. Li vull dir molt clar, nosaltres tenim dues coses clares: que la gestió de l'aigua, que és un recurs escàs, és un recurs del qual necessitam viure absolutament tots, una qüestió que s'ha de preservar i s'ha de conservar, i s'ha de fer bé, i s'ha de fer amb responsabilitat i s'ha de fer amb serietat, i no es pot fer posant pegats com han posat -em sap greu dir-ho una altra vegada-, com han posat vostès. I he de dir una cosa, jo el Sr. Ministre de Medi Ambient, Sr. Jaume Matas, li he de dir una cosa, està molt bé que tregui sis dessaladores, com si en treu vint. Però precisament, si s'és responsable s'ha de saber per què es proposa una dessaladora. Per què?, quines raons el duen a pensar, no com una jugada política, no com una jugada de voler posar al pacte una punta més de descrèdit, sinó precisament perquè s'ha de ser seriós, Sr. Font, perdoni, s'ha de ser seriós. Hi ha un pla hidrològic que vostès varen aprovar, que hi va haver un consens al Parlament, que encara no està aprovat. Aquest pla hidrològic que es dugui a aprovació al Consell Nacional de l'Aigua, i si hi ha qualque proposta, que s'estudii tècnicament, que s'estudii tota la seva viabilitat, i evidentment almanco per part d'aquesta conselleria, i estic segura que de tot el Govern, no hi haurà cap problema

d'estudiar qualsevol cosa. Però també li vull dir molt clara una cosa, que l'aigua s'ha de preservar, s'ha de cuidar, i sobretot s'ha d'intentar estalviar. És un dels elements fonamentals que evidentment aquest govern té molt clar que ha de fer, i espera poder-ho fer amb el suport del Partit Popular. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Amb això queda tancada la qüestió incidental.

I la Sra. Amer, vol la paraula per contradiccions? Té la paraula per cinc minuts.

LA SRA AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat aquesta proposició no de llei per a l'aprovació, per al suport, entenc, d'aquest parlament, que agraïm per endavant el suport de tots els grups parlamentaris a aquest conveni hidrològic, jo entenc que és especialment important a uns moments greus com el que patim de sequera el consens de tots els grups perquè finalment des del Govern de l'Estat s'aprovin aquests acords que s'havien ja formalitzat per part del Govern en el mes de maig del 99. Per tant, i per contestar al Sr. Font, jo entenc que hi va aquesta proposta d'acord, així tal com surt a la proposició no de llei que el Grup Parlamentari Socialista ha proposat, evidentment després aquest conveni pot ser objecte d'aquestes propostes que ha tengut per part del Consell de Govern en la línia de dessaladores, però entenc que la proposta d'acord no varia, i per tant duim aquesta proposició no de llei amb els mateixos termes amb què s'ha expressat. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer, en nom del Grup Socialista.

S'entén després de les intervencions hagudes que aquesta proposta queda aprovada per unanimitat?

Doncs queda aprovada la proposició no de llei 2191, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni hidrològic, per unanimitat.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2380/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a sol·licitar declaració com a zona catastròfica del territori de les Illes Balears a causa de la sequera.

Passam a la següent proposició no de llei, 2380, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a sol·licitar declaració com a zona catastròfica del territori de les Illes Balears, a causa de la sequera.

En nom del grup presentant té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de fa cinquanta anys les Illes Balears, especialment Mallorca, no patien una sequera com la d'enguany. Per tant és necessari destacar que ens trobam davant un esdeveniment excepcional que precisa concurs i col·laboració de totes les administracions i institucions. El camp de les Illes Balears està patint una greu crisi de supervivència, que pel model econòmic que hem desenvolupat els darrers decennis, han creat una economia sustentada en el bicultiu del turisme i la construcció, que agreujat per la pèrdua de competitivitat a causa de la insularitat, ha tengut un efecte devastador sobre les activitats econòmiques que no els han complementat.

És per això que l'activitat agrària ha patit un retrocés enorme, que en aquest parlament reiteradament s'ha tractat, tant en el pes relatiu en el producte interior brut com en el percentatge de la població activa ocupada en el sector. És important aquesta referència de conjunt, perquè els efectes d'una calamitat com la que ara patim són distints si recauen sobre sectors econòmics pròspers i consolidats o si ho fan sobre sectors debilitats i en retrocés. Cada catàstrofe per a la pagesia és una passa més cap a la seva desaparició, és un estímul per a l'abandonament de l'activitat agrària i no motiva per desgràcia noves incorporacions.

El dèficit de pluges acumulat del 99 i el primer semestre del 2000 es calcula aproximadament en un 60%, una situació molt difícil en tan important mancança de recursos hídrics. Els danys que periòdicament s'han anat avaluant per part del Servei d'Agricultura s'han augmentat i malauradament han estat pitjors que les previsions més pessimistes i ens donen una mitjana superior al 70% a les tres illes, amb pèrdues que poden arribar als 2.600 milions de pessetes.

Davant aquesta situació, els mitjans que ha posat a l'abast la Conselleria d'Agricultura pesca, en el seu pla d'actuacions urgents, i de qual va donar informació el conseller Joan Mayol a les compareixences de 23 de març i 11 de maig; tot i que constitueix un pla de xoc amb actuacions a realitzar pel propi departament, necessita complementar-les amb altres, on és indispensable la col·laboració de l'Administració de l'Estat.

La proposició no de llei que presentam recull la petició al Consell de Ministres la declaració de zona catastròfica del territori de les Illes Balears afectats per la sequera. No hi ha dubte que el consens i el suport unànime a aquesta proposició és molt necessari perquè Madrid l'accepti. Per suposat comptam, esper, amb un vot a favor, que seria el del ministre de Medi Ambient. La situació dramàtica del camp bé val un esforç per part de tots d'empènyer cap al mateix costat. Estic segura tots aquells que han dit i repetit que estimen el camp, i que han protagonitzats debats apassionats en favor de l'agricultura en aquesta cambra donaran suport a aquesta iniciativa.

Aquesta declaració de zona catastròfica, si no va acompanyada de mesures per pal·liar els efectes de la sequera, no seria més que un simple gemec, i no volem gemegar, volem que el principi de solidaritat que resa l'article 138 de la

Constitució, on diu que l'Estat vetllarà per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol, i atindrà assenyaldament les circumstàncies del fet insular, vagin en sentit contrari del que normalment va, és a dir, de ponent cap a llevant, de la península cap a les Illes, ja que altres territoris de l'Estat han tengut la sort i no han patit aquest problema amb la mateixa intensitat.

Les mesures que proposam, set en total, ajudaran en certa manera a compensar l'equilibri econòmic de les famílies afectades i els ajudarà a resistir el mal any. La primera mesura que demanam és l'avançament al 15 de juliol de l'inici del pagament de les ajudes de la PAC, i en especial dels cultius herbacis i primes ramaderes. Seria molt negatiu per als agricultors que esperen aquestes ajudes, que per no tenir-ho previst s'ajornassin, enguany que les necessiten més que mai.

La segona, ajudes excepcionals per a l'adquisició i el transport d'aliments de bestiar, cereals pinso, aliments de volum, pinsos composts i farratges secs. Per les característiques d'aquests productes, que pel seu volum encareixen moltíssim el transport, és necessària una ajuda perquè els pagesos els puguin obtenir en les mateixes condicions que altres productors que no són de les Balears.

La tercera i la quarta son la sollicitud d'exempció per tres anys de la contribució rústica i pecuària, i l'exempció o reducció de la seguretat social agrària, tant d'agricultors per compte propi, aliè o autònoms. Crec que aquesta mesura es justifica en un any que no s'han tret els rendiments dels treballs que s'han realitzat, tampoc no s'haurien de pagar els impostos corresponents.

La cinquena és el manteniment de la rebaixa del mòdul d'IRPF aplicada per la sequera del 99. Ja que la manca de pluja ha continuat durant l'any 2000, és raonable que es mantinguin aquestes rebaixes.

I a la sisena demanam ajudes per llavors certificades per a la sembra. Si no hi ha una bona collita, difícilment s'obdran bones llavors.

I finalment reclamam el compliment del protocol signat entre el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i la Conselleria d'Agricultura i Pesca, pel qual hi ha inversions previstes per al rec amb aigües depurades. És necessari que aquelles inversions anunciades i proclamades respecte de la reutilització d'aigües depurades, la canalització per a l'aprofitament de les EDAR de què tant hem sentit a parlar en l'anunciat protocol, i que apliquen inversions per 9.000 milions de pessetes d'aportació estatal, s'executi com més prest millor.

Confiam que tots els grups parlamentaris donaran suport a aquesta proposició no de llei, per donar suport, per fer constatat al sector primari, que en aquests moments tant ho necessita. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell, en nom del grup PSM-Entesa Nacionalista, presentant d'aquesta proposició no de llei. Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Evidentment per donar suport a aquesta proposició no de llei, que, com el seu títol indica, no fa més que constatar una qüestió que és real i existent. Aquí es demana la declaració de zona catastròfica pels efectes de la sequera, i no pot haver-hi res més ajustat a la realitat, perquè una autèntica catàstrofe per a la gent del camp és aquesta sequera que estam patint, que a més té els efectes a damunt un sector que cada vegada estava en pitjor situació perquè l'economia de les nostres illes anava cap al sector terciari i deixava oblidat el sector primari.

La proposició no de llei presenta set punts concrets, que pensam que són absolutament raonables, i que serviren com a mínim per alleugerir els problemes, les càrregues, el patiment de la gent del camp, i que seria un acte de justícia per part del Govern de l'Estat actuar amb aquestes mesures cap a l'agricultura de la nostra terra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. En nom del Grup Socialista la Sra. Mercè Amer té la paraula.

LA SRA AMER I RIERA:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els pagesos es reuneixen amb la Mesa de la sequera demà mateix. Així m'ho comentava, animat, un dels representants dels pagesos ahir en aquest parlament. Nosaltres aquí avui al Ple tenim a dir, tenim per aportar, tenim per contribuir a aquestes millores, atesa la greu situació a les nostres illes a causa de la sequera, greu situació que pateixen les nostres illes a un any agrícola especialment greu i que justifica l'adopció de mesures excepcionals per fer possible als productors afrontar les pèrdues de rendes ocasionades per aquesta meteorologia desfavorable.

Amb aquesta proposició no de llei que ens presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista es vol posar de manifest tot un conjunt de mesures anunciades pel Govern de les Illes Balears, i que necessiten evidentment de la col·laboració de totes les administracions implicades. Efectivament hem de recordar les manifestacions del conseller en relació ja a les ajudes a explotacions afectades per la sequera, compareixença a la Comissió d'Economia de dia 23 de maig. Allò que es va expressar eren ja unes mesures urgents, necessàries i immediates que es varen donar, obrint línies d'ajudes a la producció de gra, de farratges i d'aliment del bestiar, es varen obrir línies d'ajudes ja amb una ordre de setembre del 99 amb préstecs subvencionats, es va augmentar la superfície de retirada, així com també es va començar la campanya específica

d'ajuda a aliment per al bestiar, acord que va ser en el Consell de Govern de dia 17 de desembre.

A la compareixença per les actuacions urgents en relació a la sequera, compareixença a petició de tots els grups d'aquesta cambra que va realitzar el conseller d'agricultura dia 11 de maig, ja es va fer una proposta clara i es varen explicar aquestes mesures urgents amb un pla d'actuacions per la sequera. Aquest és el pla que es va posar en coneixement de l'anterior ministre, el Sr. Posada, com també sabem d'aquesta reunió de dia 18 de maig, on al nou ministre Arias Cañete també es va exposar aquesta petició d'ajudes per la situació greu del camp de les nostres illes. Així i tot de les dificultats expressades, i que va posar de manifest el vicepresident del Govern al Ple de dia 30 de maig, quan va obrir un torn incidental pel tema del calabruix, ja va parlar de la dificultat i tot d'aquesta declaració de zona catastròfica, però que sí, que ben clar podria ser viable, i així ho havíem de demanar, i aposta el suport del Grup Parlamentari Socialista a aquesta iniciativa, a aquesta proposició no de llei, quant que les zones de llevant, aquestes quatre comunitats autònomes afectades per la sequera, sí que es pogués aplicar un decret de mesures per pal·liar els seus efectes.

Per tant, vagi per endavant aquest suport a aquesta petició de col·laboració urgent del Ministeri d'Agricultura i Pesca en les peticions formulades, i que la portaveu, Sra. Vadell, ha detallat clarament, i que s'especifiquen a més a aquesta proposició no de llei. Semblen clars en tot cas, i jo ho vull especificar aquí, els compromisos del Govern de les Illes Balears que cal recordar, jo sempre entenc, i des del Grup Parlamentari Socialista entenem que és important demanar aquestes ajudes al Ministeri, però també dir nosaltres què feim, i entenem nosaltres, com a grup que donam suport al Govern, que sí, que va actuar com segueix actuant, i aquí hem de recordar també les mesures que ja aquest govern ha posat en marxa, com és garantir el menjar del bestiar mitjançant subvenció de pinsos i transport de menjar, subvenció al 75% de la sembra, quant a llavors, herbicides o adobs, o també la reposició del arbres que morin a causa de la sequera.

Per tant, justa petició, entenem, expressada amb totes aquestes mesures que, com dic, tindrà el suport del Grup Parlamentari Socialista. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer, en nom del Grup Socialista. Sr. Cardona, en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Vagi per endavant que la postura del Grup Popular serà la de votar favorable a aquesta proposició no de llei. Però això no ens lleva que vulguem fer algunes reflexions. Mirin, jo entenc perfectament que el grup del PSM vulga presentar una proposició no de llei que coincideix exactament amb els acord que va prendre el Consell de Govern per demanar zona catastròfica les Illes Balears, més a més si la Conselleria d'Agricultura forma part de la seva quota de poder

d'aquest govern de quotes que tenim. Però de tota manera deixi'm dir-los que totes aquestes sol·licituds, aquestes demandes, arriben una miqueta tard; arriben tard. L'altre dia es publicava que el Govern no havia pres mesures abans perquè esperava que plugués. Home, jo crec que benvingudes sien les mesures que puguen ajudar al sector al camp, però el que és intolerable és que haguem estat esperant mesos dient que plouria, mesos dient que el Grup Parlamentari Popular o que el Partit Popular estava dient mentides i estava inflant els mals que tenia el sector agrari, i que al final tots hem vingut a reconèixer que les primeres quantitats que nosaltres avançarem fossen les que ara s'estan manejant.

Jo voldria dir una altra qüestió que crec que és important, i és que aquesta sol·licitud de declaració de zona catastròfica no és precisament el que legalment correspon. La normativa europea, i els ho llegiré textualment, estableix que, diu "*la Comisión ha afirmado siempre que las condiciones climáticas adversas, tales como heladas, granizo, hielo, lluvias o sequías no pueden considerarse desastres naturales a los efectos de la letra b) del apartado 2 del artículo 87*", i es refereix a l'article 87 de la Unió. És a dir, la figura que necessitam per cobrir aquests mals no és la declaració de zona catastròfica. Basta un simple i senzill decret en què es recullin les ajudes que es necessiten per cobrir aquests mals. Jo els pos un exemple, no és una invenció que hagi sortit d'ara: Fa no gaire temps altres comunitats autònomes d'Espanya patiren aquests mals, unes vegades per sequera, altres vegades per inundacions. Recordin-se d'Extremadura, també d'Andalusia, i en uns casos i altres aquests mals, les subvencions o les ajudes que es donaven es feien a través d'un decret del Consell de Ministres, que a més també implicava que hi hagués cofinançació per part de la comunitat autònoma afectada.

Clar, aquesta és també la segona part. Aquí no veim, en aquest escrit o en aquesta proposta que, per cert, fins ara els portaveus parlamentaris parlaven de set mesures i jo n'he llegit deu -no sé si el meu text deu ser diferent o hi ha hagut alguna modificació posterior, però són deu les mesures que almenys s'havien presentat en els seu dia- en cap lloc no es veu, o s'escriu, o es coneix el compromís del Govern de front a la cofinançació de les ajudes que no sien competència del Govern de l'Estat. Un tendria la temptació de posar en dubte aquest nacionalisme tan fort, quan resulta que les coses ens van bé nosaltres som un país, quan les coses van malament ja no som tan país i volem els duros de Madrid, i només pensam en Madrid, i passam el mort o la responsabilitat a Madrid.

Jo crec que hem de saber assumir la responsabilitat que ens pertoca, demanar i, si m'apura, exigir al Govern central les mesures que són de la seva competència, com per exemple són les qüestions purament fiscals, però les altres mesures saber-les assumir i saber dir que el Govern de la comunitat autònoma farà costat i assumirà la responsabilitat que li per toca.

En podem comentar algunes d'elles, per exemple l'avançament al 15 de juliol del pagament de les ajudes de la PAC em ve bé, no és una mala mesura, però no s'oblidin d'una cosa, vostès estan parlant de pagar amb retard, o sia a partir de desembre. El Govern anterior pagava en la primera quinzena

d'octubre, i eren les primeres ajudes que es pagaven en tota Espanya. Clar, avançar-li als pagesos aquests sous li vénen bé, clar que li vénen bé, però no significa, no hem de vendre una cosa pel que no és, no significa cap millora ni cap compensació al mal que està patint. És a dir, les ajudes de la PAC, les té tant si plou com si fa sol, tant si hi ha sequera com si no, tant si va bé com si va malament tenen aquestes ajudes, i aquest és un dret que tenen, i avançar-los-hi els pot donar més liquiditat durant un parell de mesos, però res més, no significa -i això és el que és trist- no significa un augment; si parlàssim d'un plus ja podríem dir que significava un augment per a aquestes necessitats, però realment que els paguin abans aquestes ajudes no els fa mal, és un benefici, però no és una compensació als mals que estan patint.

Per descomptat les ajudes per adquisició i, a més, també el transport per a aliment de bestiar és evident que s'han de donar, i amb això ja li dic que si votam favorablement tota la proposició és evident que també donam suport a això.

Demandar l'exempció de la contribució rústica, miri, està bé, queda molt bé per omplir un paper i queda molt bé per fer una miqueta d'imatge, però jo li diré..., un company meu em deia que té un terreny de 18 hectàrees de secà i està pagant 135 pessetes per any de contribució. És a dir, en aquest moment jo només he demanat els imports de recaptació d'alguns ajuntaments, i Selva, per exemple, recapta uns 2.400.000 pessetes i busques per any, i té 2.000 i busques de parcel·les. Clar, això em surt que si dividim, encara que no sigui aquest el compte, que si dividim els 2.114.000 que recapta l'Ajuntament de Selva, idò ens surten a 735 pessetes per parcel·la. Sant Joan de Labritja recapta 531.000 pessetes, o aquest és el valor del seu padró al cobrament, 531.000 de contribució; Sant Joan del Pla de Mallorca són 900.

És a dir, estam parlant de quantitats molt petites, que jo crec que és molt més pràctic, perquè ja hi ha ajuntaments que també són sensibles a aquests problemes que pateix el sector agrari i estan assumint en la mesura de les seves possibilitats, que no es pot exigir a ningú el que no té, estan assumint, com és l'Ajuntament d'Inca, ajudes per a les cooperatives de pagesos, idò miri, no fa falta anar a fer el viatge a Madrid perquè Madrid parli amb els ajuntaments; que el Parlament es dirigeixi directament als municipis i els que puguin assumir aquestes petites quantitats que les exonerin als pagesos, i així ens evitam molts de viatges i potser aconseguirem que hi hagi una reducció d'aquest impost o almanco es llevi.

I tenc una temptació pel que em toca de parlar-li també de l'impuls del protocol signat amb el Ministeri d'Agricultura. Miri, jo, d'aquest protocol, en sé alguna cosa. El vaig negociar jo quan era conseller d'Agricultura, i en aquest protocol s'establia que en els sis primers mesos després de la seva firma s'havia de designar una comissió mixta perquè fos la que seleccionàs i aprovàs els projectes que s'havien de presentar i aprovar per finançar o almanco per entregar els duros de finançació que hi havia i era un termini a 12 anys. De moment aquest govern no ha designat, o no s'ha format la comissió mixta dins el termini de sis mesos, s'ha fet bastant més tard. Per seguir projectes nous, que jo sàpiga cap; els únics que s'han

anunciat són els que hi havia fets de l'anterior govern i no se n'ha començat cap. Parlaven de l'ampliació de Sant Llorenç, parlaven del Pla de Sant Jordi que ja s'hi està treballant, em parlaven de...; és a dir, no hi ha projectes nous, i evidentment és absolutament necessari, i en allò que ens hagin de menester ens hi tendran, perquè crec, i això ja ho havia dit com a conseller, ho dic com a diputat i ho diré com a ciutadà, que és absolutament inconcebible que l'aigua depurada es tiri a la mar quan tenim problemes de falta d'aigua.

L'aigua ha d'anar als pagesos per regar, però en un cas de sequera, per solucionar els problemes d'enguany, dir als pagesos que volem que es dugui endavant aquest protocol, que això significa que unes obres que duraran diversos anys, és quasi quasi una burla. No em diguin que prometen a un pagès que, per cert, dels 1.000 primers milions de pessetes que comprometia el Govern 500 eren del pla d'aquest protocol i que per cert tots de Madrid, home, em sembla una miqueta fort dir als pagesos que no es preocupin, que duren endavant aquest protocol i així s'acaben els mals de la sequera.

A més, si coneix una miqueta les EDAR de Mallorca sabrà que precisament on més pateixen ara sequera és on més petites són les EDAR, on més petites són les depuradores, perquè del que parlam... Miri, Sant Joan, Montuïri, Sineu, tots aquests petits poblets tendran una producció de cabal petitíssima i és precisament on més mal hi ha en aquest moment per la sequera. Crec que és una petita frivolitat parlar d'aquesta qüestió o, millor dit, mesclar aquesta qüestió amb uns mals com el que estam parlant ara de la sequera.

Això jo crec que sobra, crec que sobrava aquesta qüestió. Sí que falta i sí que és defensable i respectable que el Govern es comprometí, i jo els ho agraeix, a dur endavant aquest protocol i que si a Madrid s'endarrereixen se'ls estiri una orel·la, sí senyor, però no m'ho mescli amb això perquè estan venent una cosa que no és el que toca.

Per tant, mirin, jo no em vull estendre més, però crec que sí, que fa falta ajudar els pagesos, però fa falta fer-ho amb seriositat i no mesclar coses que poden induir a confusió. Vostès tendran el nostre vot, per ara, i tendran el suport per defensar aquesta proposició no de llei a Madrid. Vull recordar-los que jo, privadament, però vaig donar la meua paraula a l'anterior conseller, al Sr. Mayol, que quan això es presentàs a Madrid, si feia falta els representants del Grup Parlamentari Popular demanarien per entrevistar-se amb el ministre per aconseguir que això es fes; jo vull que sàpiguen que nosaltres estarem al costat del Govern o, millor dit, del sector agrari per aconseguir ajudes i per tractar de pal·liar i compensar els seus mals, però ho volem fer seriosament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona en nom del Grup Popular.

Record al públic que segons l'article 110 del Reglament del Parlament s'han d'abstenir de fer expressions d'aprovació o reprovació. Una altra cosa són els diputats.

Sra. Vadell, vol intervenir per contradiccions?

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. En primer lloc crec que ens hem de felicitar tots perquè hem aconseguit unanimitat en aquesta cambra en un tema tan delicat i tan greu com el de la sequera. Volem agrair moltíssim al Partit Popular el seu tarannà i agrair als altres grups que també donen suport a aquesta proposició perquè evidentment en un problema tan greu la unitat fa la força: si no empenyem tots cap al mateix costat és impossible que el puguem solucionar.

Ja per contestar molt breument les qüestions que ha plantejat el Sr. Cardona, li he de dir que efectivament hi ha moltes maneres de declaració de zona catastròfica. Si Europa no té regulada una situació similar, hi ha la possibilitat de fer-ho mitjançant una ordre o mitjançant un reial decret llei; la fórmula crec que no és el més important, el més important són les mesures que es posin a l'abast, els mitjans que es posin a l'abast per poder pal·liar aquesta situació. Per tant aquí tenc una ordre del 93, i n'hi ha moltíssimes que s'han fet com a situacions extraordinàries, per tant no és cap situació que no es pugui fer.

Li he de dir també que l'avançament al 15 de juliol, comentar-li, evidentment jo crec que quasi quasi li comentaria totes les proposicions, en lloc d'una per una en conjunt, perquè si anam analitzant d'una en una evidentment no donarem una solució puntual a tots els problemes. Jo en principi ja no li he parlat de les mesures que havia posat la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern balear perquè tots els diputats i les diputades d'aquesta cambra estaven ben assabentats, perquè en dues compareixences que va fer el Sr. Mayol, aleshores conseller d'Agricultura, ho va donar per ben aclarit. Va explicar extensament totes les mesures de xoc que havia fet, tot el pla de xoc que havia fet el Govern balear com a mínim per envestir una mica la greu situació, però ara, amb aquest conjunt de mesures que proposam evidentment que no se solucionaran tots els problemes de tots els pagesos, però sí que el que podem fer és alleugerir una mica i ajudar un poquet a portar la creu als pagesos, perquè cada una de les mesures per separat evidentment..., un gra no fa caramull, però molts de grans sí que el fan, el caramull, i entre totes aquestes mesures crec que com a mínim podrem ajudar aquests pagesos, el sector primari que tant ho necessita, a superar aquesta etapa gravíssima que estan patint, que naturalment la situació meteorològica no ens ajuda gens; ara ha plogut una mica aquests dos dies però evidentment no ajuda a pal·liar els greus danys que han suposat aquests mesos passats.

Jo de tot aquest conjunt de mesures i tot aquest debat crec que hauríem de destacar precisament això: la unanimitat que hem aconseguit en aquesta cambra. Hi ha hagut debats encesos en favor dels pagesos, tots en el mateix sentit, però malauradament no hi havia hagut mai un consens unànime per

empènyer tots el carro cap al mateix costat. Aquesta vegada sí que ho hem aconseguit. També vull agrair moltíssim al Sr. Cardona el seu oferiment per anar a Madrid a empènyer i a fer d'intermediari davant els seus companys de partit perquè se n'adonin que la realitat de Mallorca és diferent a totes les altres.

Jo ja aprofitant, potser abusant una mica de la bondat del Sr. Cardona, li demanaria que fes d'intermediari perquè hem vist que Mallorca s'ha vist exclosa de les ajudes de les rebaixes fiscals, que sí que han donat a Menorca i en canvi a Mallorca n'hem quedat exclosos. Per tant ja aprofit per dir-li que amb la seva bona voluntat denunciï aquest fet i que ens ajudi una miqueta a tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

Substanciat el debat, es pot entendre aprovada per unanimitat aquesta proposició no de llei? Idò queda aprovada per unanimitat la proposició no de llei 2380, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a sol·licitar declaració com a zona catastròfica el territori de les Illes Balears a causa de la sequera.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 2203/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions d'espais naturals protegits.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, proposició no de llei 2203, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions d'espais naturals a protegir. Per defensar la proposta té la paraula el Sr. José María González Ortea durant deu minuts.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, desde hace ya muchos años viene siendo común en la legislación balear sobre espacios naturales incluir unas figuras que permitan regular convenientemente esos espacios. Prácticamente desde el nacimiento de esta cámara empieza a haber algunos espacios que se declaran como espacios naturales i que después, previa aprobación de la Ley de ordenación del territorio, toman forma definitiva con la aprobación de la Ley de espacios naturales.

Tengo que pararme un momento, por lo menos, en la Ley de ordenación del territorio para recordar que ya se preveían ahí un conjunto de planes para realizar en estos espacios singulares o naturales; ya, como digo, se había aprobado algún plan parcial de alguna zona concreta como *Es Trenc*, como es alguna otra, y se crea una figura que se llama plan de ordenación del medio natural. Es una figura que sirve para regular las condiciones de uso de esos espacios de forma que sin lesionar los derechos de sus propietarios se pudieran

articular fórmulas para su conservación y para su puesta en valor.

Con posterioridad, en enero del 91, se aprueba, como digo, la Ley de espacios naturales, una ley que después se modifica en la legislatura siguiente, el año siguiente, en diciembre del 92, se modifica en algunos de sus aspectos pero que mantiene felizmente todo el entramado de lo que es o de lo que consideramos en esta cámara y en esta comunidad que debe de ser la protección y la conservación de los espacios naturales. En esa ley, en su artículo 9, se especifica que la ordenación de esos espacios naturales, salvo en casos muy contados y especificados en una disposición adicional, se hará mediante los planes de ordenación de medio natural, como no podía ser de otra manera, puesto que era, como digo, la trayectoria en esa materia legislativa en esta cámara.

En la LEN, además de delimitar geográficamente todas las áreas singulares, se fijan severas normas, especialmente desde el punto de vista de las construcciones y de las urbanizaciones en los suelos afectados, y que garantizan la protección de los espacios de mayor valor e interés ecológico y paisajístico. Se establecen varias categorías de protección según el valor del espacio y se fijan aquellas, como decía antes, mediante una disposición adicional, en que excepcionalmente pueda ser necesaria una declaración de parque natural de acuerdo con una legislación foránea, de acuerdo con una legislación estatal: la Ley 4/89 que aprueba el Estado en el ínterin en el año 89. La razón es sencilla: la ley estatal se consideró útil únicamente para contados espacios cuya representatividad podía justificarlo, nunca para abarcar ámbitos generalizados del territorio balear, suficientemente defendidos y desarrollados con nuestra propia legislación.

A partir de aquí éste había sido el criterio empleado por los gobiernos del Partido Popular sin que ello originara especiales controversias. Yo puedo leer a este propósito un diario de sesiones, el *Diario de Sesiones* número 58, de 23 de diciembre del 92, en el que ventilándose precisamente en esta cámara este tema de la modificación de la Ley de espacios naturales, se decía por parte del portavoz que les habla, y perdonen la autocita, pero creo que viene muy a cuento: "La Ley de espacios naturales, cuando la discutimos en ponencia, acordamos que no quedaría completamente redonda, por decirlo de alguna forma, si no incluíamos en ella una petición al Gobierno de la comunidad autónoma para que declarara alguna de las figuras que se contemplan en la Ley de espacios protegidos, nacional, en una serie de espacios. Discutimos bastante el tema de cuáles tenían que ser estos espacios y es verdad que hubo opiniones para todos los gustos, pero prosperó una que era la de decir que en esta ley, aquellos espacios que ya eran de propiedad pública o que fácilmente podían pasar a serlo, para pedir al Gobierno que fuera sobre estos espacios concretos que hiciera uso de lo previsto en la Ley de conservación de espacios, nacional, la Ley 4/89". Un poco más abajo y en otro párrafo se dice: "Y una que se llama área representativa de la *Serra de Tramuntana*, porque era difícil trasladarla exactamente con un nombre concreto, porque se componía de una serie de fincas que son propiedad, o bien

del Gobierno de la comunidad autónoma, o bien del Consell Insular de Mallorca".

Nadie replicó a eso, se puede leer todo el *Diario de Sesiones*; era el acuerdo generalizado, espacios representativos con carácter excepcional y exclusivamente en la *Serra de Tramuntana* en lo que se refiere a espacios públicos, está perfectamente reflejado.

Éste, por consiguiente, sigue siendo el criterio cuando en 1999 se redactan las Directrices de Ordenación del Territorio y se traen a aprobación a esta cámara. Se aprueban así en el artículo 53, insistiendo en la obligación de ordenar las áreas de especial protección de interés para las Islas Baleares mediante planes de ordenación de medio natural. ¿Se acuerdan los que decíamos?, los que están contemplados en la Ley de ordenación del territorio y los que pide la LEN, esos planes que sin afectar a la propiedad privada permiten conservar los espacios y desarrollar en ellos una política de gestión adecuada.

Por alguna razón que desconocemos el Gobierno de la comunidad, el actual gobierno de la comunidad, decide quebrar esa línea que, como digo, lleva ya muchos años de desarrollo en esta comunidad, y levanta un estado de inquietud y de alarma completamente desconocido y anormal también en estas islas. Los propietarios afectados, tanto en la *Serra de Tramuntana* como en la *Serra de Llevant*, están manifiestamente en contra de la aplicación de esa ley estatal y de esa quiebra de lo que viene siendo tradicional en la legislación balear y de lo que muchos de ellos ya tienen en su finca, que es un altísimo grado de conservación derivado de la legislación de espacios naturales de la comunidad.

Por consiguiente presentamos hoy aquí esta proposición no de ley con ánimo de restituir las cosas a donde hoy están, porque hoy en la legislación están así. Hoy están de esta manera. Otra cosa es que este gobierno quiera modificarlas y hacer otros inventos, pero hoy las cosas están así. Por consiguiente pretendemos que se declare exclusivamente en lo que son áreas de propiedad pública de la *Serra de Tramuntana* parques naturales, sin que eso naturalmente impida en ningún caso que los propietarios que voluntariamente quieran, a la vista del éxito de la gestión en ese parque natural de la *Serra de Tramuntana*, los propietarios que quieran participar de alguna forma, conveniar, concertar, incluirse después en ese espacio puedan hacerlo; nada obsta a que eso sea así, y naturalmente aplicar en el resto de la *Serra de Tramuntana* y en la *Serra de Llevant*, como ordenan las leyes, como ordenan nuestras leyes en este momento, emplear los planes de ordenación de medio natural.

Con ello se consiguen los fines de preservación, ordenación y gestión de estos espacios, al tiempo que se pueden buscar y proponer fórmulas que incentiven el desarrollo económico de estas áreas. Se conseguirá, además, si eso se hace bien y si efectivamente se invierten suficientes recursos, que la propiedad privada participe activamente en la gestión y que vaya incorporando sus fincas libre y voluntariamente en programas comunes.

La diferencia entre nuestra propuesta y la que al parecer pretende emplear el Gobierno mediante la utilización de la ley del Estado es clara: La ley contiene unas importantísimas restricciones a la propiedad de las fincas; las más concretas se encuentran en el artículo 10.3, en los siguientes también, pero ahí se consagra como principio general que la declaración de un espacio como protegido lleva aparejada la utilidad pública a efectos expropiadores de bienes y de derechos, y de derechos, además, naturalmente, del célebre tema que también se contiene en ese mismo artículo del derecho de tanteo y retracto de la administración pública, y de aquí la alarma producida, esa declaración inapelable de actuación administrativa sobre los espacios afectados especialmente en lo que se refiere -insisto- a la expropiación de derechos de los propietarios unida a los antecedentes de lo sucedido en otras latitudes.

Se vienen dando dos justificaciones a la pretensión de convertir, de cambiar y convertir, efectivamente, todas esas áreas en parques naturales, dos, no conocemos más, dos, incluso en algún folleto que ha editado el Gobierno. La primera es la de que ello permitirá acceder a ayudas de los fondos europeos, y la segunda que la pertenencia al parque supondrá un aumento de valor de lo que se produzca en el interior.

No estamos de acuerdo con ninguna de las dos. En primer lugar porque los fondos que eventualmente pueda destinar la Unión Europea a las áreas protegidas no pueden exigir que esa protección se haga bajo la legislación concreta de un estado, el Estado español, porque sería absurdo pensarlo; naturalmente lo importante es que la protección y la conservación existan, no que existan bajo el epígrafe de una determinada legislación. En cuanto a la segunda razón a nosotros nos parece que la valoración de lo producido dentro de la *Serra de Tramuntana* o de la de *Llevant*, como en cualquier otra área geográfica de nuestras islas dependerá de la capacidad de comercialización y de las ayudas a la comercialización y al impulso de la creación de empresas del tipo adecuado que se pueda hacer. Eso parece también fuera de toda duda, porque no creo que la denominación de origen del producto se derive precisamente de una u otra legislación. En definitiva, señores, si en la *Serra de Tramuntana* hay una declaración, hay un plan de ordenación de medio natural sobre ella, y se sabe que es un espacio protegido, que ya lo es por la Ley de espacios naturales, ¿qué problema hay en comercializar eso así?, ¿qué ventaja tiene que eso se llame parque natural de acuerdo con una determinada ley del Estado?

En consecuencia, como se me ha encendido ya la luz y el tiempo se ha agotado, señoras y señores diputados, espero una reflexión conjunta por parte de toda la cámara y que efectivamente podamos tener la tranquilidad de una preservación, de una conservación que de hecho -insisto- ya existe gracias a nuestra legislación, y que no sea necesario irritar ni alterar la tranquilidad de nuestros ciudadanos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González Ortea.

Torn recordar al públic que l'article 110.2 m'obliga a mantenir l'ordre a la Sala i que el públic no pot produir expressions.

Hi ha dues esmenes de substitució presentades pels grups Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, que han presentat les esmenes de substitució 2707 i 2708. Passariem en primer lloc a la defensa de l'esmena 2708 a l'exposició de motius, i m'han demanat una divisió del temps que tenen de deu minuts en dues fraccions, i en primer lloc tendria la paraula el Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista durant cinc minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres pensam que dins el Parlament i fora del Parlament tot val fins ara al PP per fer oposició a aquest govern: desinformació, mentides, posar en perill les subvencions europees, contribuir a la confrontació social. Voldríem suposar que ells no han impulsat els moviments irracionals d'oposició als parcs, però bé que se n'aprofiten.

Presentam una esmena de substitució a l'exposició de motius perquè la consideram absurda i, a més, sustentada en coses que no són certes.

Primer qüestió que consideram que no és certa: Vulneració de la lletra i l'esperit de la LEN. No és veritat que la LEN estableixi la declaració d'espai natural protegit segons la Llei 4/89 a l'àmbit exclusiu de les àrees de propietat pública de la Serra de Tramuntana; el que preveia la LEN i que vostès no varen fer en el seu moment era l'elaboració d'un PTP que hauria de comprendre les àrees naturals d'interès de la totalitat de la Serra, i la declaració d'espai natural protegit de les àrees més representatives, sense especificar, a pesar del que digui el Sr. González Ortea, sense especificar la propietat d'aquestes àrees més representatives.

Segon aspecte que consideram que no és cert: La LEN ha vingut garantint una ordenació protecció dels espais més sensibles d'aquesta comunitat autònoma. Ben al contrari pensam nosaltres que la LEN, que sens dubte va tenir una importància, no ha estat mai una llei de protecció d'espais naturals, es tracta d'una llei de caràcter urbanístic que el que feia únicament era establir limitacions a la possibilitat d'edificar en determinats indrets. Això queda clar en el seu article 1, que diu textualment: "L'objecte de la llei és definir les àrees d'especial protecció i establir les mesures i condicions d'ordenació territorial i urbanística precises". A més, de quina LEN parlam?, de la del 91, que va tenir el vot en contra en moltes ocasions del Partit Popular i que la va modificar tan aviat com va poder?; de la del 92, feta amb majoria absoluta del Partit Popular, que va desprotegir Ses Salines d'Eivissa i Formentera i que va permetre la parcel·la mínima per poder construir en zones Anei en 30.000 i 25.000 metres, respectivament, en

aquestes illes?; o estam parlant de l'última modificació de la LEN que prohibeix la construcció d'habitatges en les Anei i que també va tenir en vot en contra del PP? Tal vegada estarem parlant de la LEN que el govern del PP mai no ha desenvolupat i que no ha iniciat ni aquests plans territorials parcials, ni tampoc els plans d'ordenació del medi natural, que ara demana?

Però el Grup Popular no ha tengut sort a l'hora de presentar aquesta proposició, perquè es veu pocs dies després que tots els mitjans de comunicació es fessin ressò d'una notícia que vostès, evidentment, coneixien però que no tenien cap interès que la conegués el conjunt de la població: la Unió Europea pot retirar-nos subvencions per valor d'uns 14.000 milions de pessetes per no tenir protegit més que el 5% del territori, quan el mínim hauria de ser el 15%. On queden, idè, aquelles afirmacions que les Illes Balears tenien protegit el 40% del seu territori? Ara ja no només són els grups ecologistes i els partits d'esquerres els que no s'ho creuen, ara es veu que tampoc no s'ho creuen les autoritats comunitàries.

Bé, quin pot ser l'objectiu del PP amb tota aquesta campanya en contra de la declaració de parc natural de les serres de Tramuntana i de Llevant? Volen de veres que la Unió Europea retiri les subvencions? La veritat és que aquesta és la sensació que donen. Això sí, com han dit els mitjans de comunicació, la culpa serà del president Antich, com han dit el Sr. Flaquer i el Sr. Matas, ja que ha tengut un any per resoldre el que ells havien fet; bé, ni tan sols un any, avui exactament fa un any de les eleccions, no de la constitució del Govern. De totes maneres nosaltres entenem que el Govern progressista està fent molt més que el que varen fer vostès, del PP, en els anys que governaren, no només han començat els estudis per protegir i gestionar les dues serres, sinó que s'ha millorat, i això d'acord amb els propietaris, la gestió del parc de Mondragó, s'està fent el PORN de Cala d'Hort, s'ha evitat la construcció d'un camp de golf en un espai natural molt valuós i s'estan fent moltes més coses.

La protecció amb la figura de parc natural no només ha estat una reivindicació històrica del moviment ecologista, sinó que és un compromís programàtic del pacte de govern. Aquest compromís s'ha de dur endavant i s'hi durà, no ho dubtin, i comprendrà la totalitat de les zones de major valor ambiental, independentment de quina seua la seua propietat. Així es fa a qualsevol altre lloc del món, ja que els criteris per a la protecció d'un territori són sempre els dels seus valors naturals, mai el criteri de la propietat ha servit per definir un espai protegit.

El nostre grup no fa qüestió del nom de la figura de protecció, sigui parc o sigui una altra, el que volem és que aquesta figura s'utilitzi de manera eficaç i per a tot el territori, i que això es faci amb diàleg amb les institucions, les organitzacions socials de la zona, respectant els drets legítims dels propietaris i els interessos de tots els habitants. Si el PP no posa entrebancs això serà més fàcil; si manté l'oposició que ha tengut fins ara serà més difícil però, no ho dubtin, al final això s'aconseguirà.

Veig que m'han encès el llum vermell. Només per acabar diré als senyors del Grup Popular que si volen una protecció

ordenada del territori, tal com diuen a la seua exposició de motius, sens dubte el que haurien de fer és retirar la seua proposició i adherir-se a l'esmena que hem presentat els grups de la majoria. Si volen continuar fent demagògia com fins ara, la poden mantenir.

(Aldarull)

De totes maneres no dubtin que al final hi haurà protecció d'aquests dos territoris i d'altres, i que aquesta protecció es farà amb el suport d'una gran majoria social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

Intervé per defensar l'esmena de substitució de l'exposició de motius el Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, per al nostre grup, que com vostès saben assumeix la defensa en el terreny polític d'una sensibilitat ecològica i mediambiental, és trist l'any 2000 haver de mantenir un debat per defensar la bondat i la conveniència dels parcs naturals.

Es tracta d'un debat reiterat en aquest parlament. Abans érem els grups de l'oposició els que demanàvem que se'n creassin, i el PP el que amb tàctiques dilatòries, bàsicament, ens deia que no; de totes maneres, mai amb aquesta manera explícita i limitada de la proposició d'avui. El Sr. Reus va venir molt de temps a dir-nos que es crearien parcs natural *sui generis*, tot i que mai no va venir amb una proposta concreta.

Per altra banda, afortunadament, es va aclarint poc a poc aquest debat social després d'haver hagut de sentir i sofrir tot un seguit de disbarats, un rere l'altre, sobre allò que és un parc natural, encara avui, amb un debat nominal sobre PORN i PORN que l'únic que intenta és embullar. Encara són fresques i no ens hauria de venir de nou, per tant, aquesta desinformació que no és gens innocent i que tot i ser tan grollera i absurda, com dic, no ens pot venir de nou perquè encara són fresques en aquesta tribuna les paraules de Jaume Mates respecte a la desclassificació del Consell de Mallorca; deia que consistien en el fet que un se n'anava a dormir com a propietari i es despertava davall un pont desposseït de tot quant tenia, i això que, com tots sabem ara, estava puntualment informat d'aquella operació, una persona molt ben informada, el Sr. Matas, *on line*, com si diguéssim.

En aquestes alçades, però, no se'ns escapa que el bessó de la qüestió no és altre que la contraposició de dos models territorials cada vegada més clars. Un va ser una tesi defensada molt de temps per Cañellas i Sáiz, segons la qual el sector primari de les Illes Balears no té cap futur econòmic i, per tant,

el que hem de fer és convertir-lo en segona residència de centre-europeus. La segona postura defensa que les Illes Balears fa estona que han superat el líndar recomanable d'explotació del seu territori, que el sòl rústic ha de ser un sòl rústic productiu en el sector primari i l'hem d'ajudar tant com calgui, però se l'ha de preservar del procés urbanitzador, i especialment els espais de major interès ecològic, els quals han de compatibilitzar la seva explotació agrària i també turística amb la defensa dels seus valors mediambientals, patrimonials i paisatgístics, fent possible que en gaudeixin residents i visitants.

La militància del PP en el primer plantejament ha estat rotunda i ha deixat nafres males de guarir. Només hi va haver, potser, un moment de crisi; va ser durant la tramitació de l'avanç de Directrius, i aquell document que presentava un president breu, el Sr. Cristòfol Soler, ens detectava dos problemes gravíssims a les Illes Balears; un era la rururbanització de tot el territori, l'altre era la "hongkonització" de la primera línia de la mar. Superat aquell moment de feblesa amb la defenestració del Sr. Soler, amb la remodelació del Govern tornarem a un model tradicional. En honor de la veritat hem de precisar que els defensors de la parcel·lació i edificació del sòl rústic admeten, i això és cert, que en finques de muntanya o amb interès paisatgístic han de ser solars més grans que en el sòl rústic comú. A això, i només a això, és el que en diuen protegir; en poques paraules, a les Illes Balears un espai està protegit quan es necessita una finca més gran que l'ordinària per poder construir-hi xalets.

Des d'aquesta premissa, els governs del PP s'han omplert la boca afirmant sense cap pudor que a les Illes Balears hi ha gairebé un 40% del terreny protegit, una interpretació ridícula, grotesca, que res no té a veure amb la LEN ni amb tota la normativa de protecció d'espais naturals, però que sembla que entre nosaltres ha anat fent forat. Pensem que seguint aquesta interpretació tot el sòl rústic de Madrid, tot el sòl rústic de Galícia o de tantes altres comunitats i països europeus, serien enormes espais naturals protegits, perquè les normatives de moltíssims països prohibeixen a tot el sòl rústic l'edificació. És curiós que a ningú no se li hagués acudit pensar que aquesta prohibició convertís el camp madrileny en espai natural protegit, i molt menys al·legar-ho així davant la Unió Europea, la qual, amb sorpresa d'alguns, no comparteix aquesta curiosíssima definició.

La LEN exigeix crear espais protegits, però no en declara cap ni un. (...) del seu títol segon, que ho deixa per més endavant. Les DOT exigeixen la creació d'uns parcs i unes reserves naturals i no fan distinció cap dels dos entre públiques i privades. La Unió Europea, des de l'any 92, té una directiva, Habitats, que obliga a la selecció d'espais per integrar-los en la xarxa Natura 2000.

Últimament ha estat notícia -i aprofit, Sr. President, per unir la defensa de la meua exposició de motius amb el posicionament respecte a la postura del Partit Popular; per tant m'agradaria que fos un poc generós amb el temps- dic que ha estat notícia de la Unió Europea congelar l'aplicació dels fons estructurals als estats que, com Espanya, no han comunicat els

espais a la xarxa Natura 2000. En qualsevol cas, des del nostre grup no voldríem acabar creant parcs perquè ens hi obliguin o per no perdre fons europeus; ans al contrari, en volem ser defensors i propulsors a nivell europeu, voldríem bravejar-ne de capdavanters.

A les Illes Balears tenim espais amb un alt valor ecològic, on la intervenció humana ha estat respectuosa i tradicionalment simbiòtica i enriquidora dels seus valors. Per això -i hauré de resumir moltíssim- ens cal implicar els propietaris privats. Ho hem de fer explicant-los els avantatges de formar part del projecte d'un parc, que participin en la presa de decisions i del profit lucratiu que se'n derivi, en especial de l'ús turístic, de l'excursionisme, del turisme verd o del turisme rural, però també de les ajudes per al manteniment de les explotacions tradicionals i en foment d'un producte ecològic o artesanal que incorpori el valor afegit de la autenticitat i, per descomptat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Aniré acabant, Sr. President, però..., tenia preparada una proposició de deu minuts, però acabaré en un, si em deixa.

...i per descomptat se'ls ha de protegir i assegurar contra actes vandàlics que desgraciadament s'han fet freqüents en els espais naturals.

No oblidam, senyors diputats, que cada pam de terra illenca, cada mac, cada terròs pertany a un propietari privat, i aquesta propietat s'ha de respectar, però tampoc no podem oblidar que Mallorca és dels mallorquins, de tots els mallorquins i les mallorquines. El Govern i els consells són els administradors d'aquestes grans finques que són Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i ho fan en nom d'aquest parlament que representa la sobirania del nostre poble.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

Passam a la defensa de l'esmena 2707, que és de substitució al text de la proposició no de llei. Per a la seva defensa també s'ha distribuït el temps. Pel Grup Mixt el Sr. Miquel Nadal, en nom d'Unió Mallorquina, té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats, comparesc en aquesta tribuna per tal d'explicar quina és la postura d'Unió Mallorquina en un tema tan important com les declaracions d'espais naturals protegits.

La postura d'Unió Mallorca té tres eixos. Primer, volem millorar la gestió dels parcs naturals existents, especialment el de Cala Mondragó. Efectivament, pensam que no només cal legislar sinó que és essencial comptar amb el suport majoritari de la societat. Les accions mediambientals possibles són les que són socialment possibles i acceptades; per tant, cal demostrar que els parcs naturals són una eina vàlida per fer compatible la protecció i la conservació amb el manteniment dels usos de les finques afectades.

Des d'Unió Mallorca pensam que la Conselleria de Medi Ambient de les Illes Balears ha de prioritzar -i ens consta que així ho fa- un canvi radical en la gestió del parc natural de Cala Mondragó. Aquest parc és un exemple de mal model de gestió. A més ha provocat un efecte psicològic contra la figura dels parcs naturals com a element de gestió territorial i protecció natural. Per aquest motiu pensam que si no es visualitza un canvi a Cala Mondragó difícilment s'acceptaran nous parcs naturals.

El segon eix és la utilització de les lleis autonòmiques davant les lleis estatals, i pot parèixer que en això coincidim amb el representant del Partit Popular. L'article 9 de la LEN, de la Llei d'espais naturals, estableix que les Anei i les Arip s'ordenaran mitjançant plans d'ordenació del medi natural, el famosos POMN o plans especials, d'acord amb el que preveu la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears. Comprovam amb satisfacció que el representant del Partit Popular, Sr. González Ortea, ja parla, quan parla de legislació de l'Estat, de legislació forana: cada vegada és més nacionalista.

Però per què?, per què defensar que s'hagi d'optar per un POMN i no per un PORN? Només perquè és un manament del nostre parlament, com s'ha esmentat pel representant del Partit Popular, però a més perquè és una via que no afecta la propietat privada en el sentit de possibles expropiacions, de drets de templeig, de drets de retracte, d'informacions a les administracions per les vendes que es realitzen i altres elements que fan dels mecanismes estatals, de les disposicions, que creen una certa alarma social, perquè per a Unió Mallorca la propietat privada és un element sagrat que conforma la nostra realitat.

Tercer eix. Creim des d'Unió Mallorca, i així ho hem exposat públicament, que s'ha de promoure la constitució d'espais naturals protegits inicialment circumscrits a finques de titularitat pública; inicialment, però no exclusivament, i que finques de titularitat privada es vulguin incorporar voluntàriament.

Com a conseqüència d'allò exposat fins ara i en coherència amb la línia mostrada respecte a la Serra de Tramuntana i la Serra de Llevant, Unió Mallorca manté la seva postura de protecció dels espais naturals amb dos objectius: Primer, assolir el màxim de protecció possible del medi natural i, segon, aconseguir una major conscienciació social envers la protecció del medi natural. Així, Unió Mallorca proposa la creació del parc natural de les muntanyes d'Artà a partir de les finques públiques d'Albarca i Es Verger amb la incorporació prèvia, d'acord amb els propietaris, de les Anei que les envolten.

L'establiment d'aquest parc natural seria un element pedagògic per a la zona i permetria arribar a conclusions i propostes que podrien suposar en un futur l'ampliació dels seus límits per, tal vegada, abastar en un futur tota la península d'Artà.

En definitiva, Unió Mallorca, com a partit nacionalista i continuant la seva tasca de fomentar la protecció del nostre territori, aposta per la capacitat legislativa del nostre poble, pel diàleg, pel consens i pel seny, i manifesta públicament el seu compromís de ser molt i molt respectuosa amb la propietat privada, i així ho hem fet des del Consell de Mallorca arribant a un acord amb els propietaris de finques de la Serra de Tramuntana, finques de l'antic arxiduc, per dur endavant mesures de protecció.

Senyors del Partit Popular, la seva proposta, la nostra proposta, el nostre punt de vista i el seu poden semblar que estam a prop però no és així. No estam d'acord amb la seva exposició de motius: no fa falta desqualificar ningú. No estam d'acord amb el primer punt: la paraula exclusiu ens sembla massa forta; vostès amb la seva proposta no tenen la possibilitat que finques privades, amb consens, voluntàriament, mitjançant convenis, es puguin adherir a aquestes figures de protecció. De totes formes rebem amb satisfacció el canvi de postura per part del Partit Popular, donat que fa uns anys sembla que no pensava igual, perquè quan va declarar el parc natural a Mondragó va afectar a propietaris particulars. Pensam que amb el temps hem aconseguit que el Partit Popular vengui a les nostres idees i respecti també la propietat privada.

Tampoc no estam massa d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, ha d'anar acabant.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí, Sr. President, vaig acabant.

Tampoc no estam massa d'acord en emprar figures de la Llei 4/89, i en això sí que coincidim amb vostè. Per això creim que haurien de fer una reflexió, senyor representant del Partit Popular, i la proposta que presenten els grups, els altres grups de la cambra, crec que és una proposta més interessant. No em referiré als primers punts, als primers cinc punts que exposarà l'altre representant, sinó al darrer punt, i nosaltres sollicitam que el Parlament de les Illes insti el Govern perquè abans de la declaració de qualsevol nou espai natural protegit presenti dins la cambra un projecte de llei, i d'aquesta manera es garantiria que no s'afectin o que no es produeixin efectes que no són desitjats per la majoria de representants d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal en nom d'Unió Mallorca. Sr. Salvador Cànoves, en nom del Grup Socialista té la paraula per defensar l'altra part de l'esmena.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, l'inici d'estudis previs a la protecció de la Serra de Tramuntana i la tramitació del Pla d'ordenació del recursos naturals de la península d'Artà ha aixecat aquests darrers mesos molta polseguera, ha provocat molts de malentesos, bàsicament per desconeixement de la legislació i per informacions tergiversades i, en segons quins casos, falses, trameses de forma interessada que han creat malestar entre els possibles afectats.

Aquesta situació no ha ajudat gens ni mica a difondre les bondats i millores que pot suposar i, de fet, ja suposa a molts d'indrets de tot Europa la declaració d'espais naturals protegits. No sols han estat grups interessats, d'interessos poc clars, els que han sembrat per tot arreu confusió; articles de premsa com el del president del Partit Popular de Mallorca on afirmava que la declaració de parc natural en finques privades suposa la confiscació de la propietat són un clar exemple de participació de polítics en aquesta cerimònia de desinformació i de marginació partidària dels tema.

Tots hem pogut comprovar com a Mondragó, on la superfície privada del parc és d'un 88%, o a l'Albufera de Mallorca, on el percentatge és d'un 24,5%, o a l'Albufera des Grau, a Menorca, on la participació privada és d'un 86%, no existeix cap tipus d'ansietat o por a ser confiscats. Tot al contrari, el que ha succeït aquí ha estat una absoluta desempara per part de l'administració, una manca total de gestió, de posada en valor d'aquests espais naturals i una degradació i un empobriment dels recursos i d'aquestes terres, quan a la majoria de parcs protegits de la resta de l'Estat s'ha impulsat l'economia de la zona, ha crescut la renda per càpita de totes les comarques i s'ha aturat el despoblament del camp.

Com dic, el tema dels espais naturals en aquesta etiquetada illa de la calma està aixecant moltes passions, i ja se sap que la passió és un sentiment que deixa afeblides i fins i tot anul·lades la capacitat de judici i la voluntat. En el debat sobre la conveniència dels espais naturals protegits, en el debat social, em referesc, el que sobra és passió, excitació i fanatisme, i el que manca és serenor i seny -com agrada dir molt bé al nostre president, seny de bèstia vella- per cercar el que més ens convé entre tots, institucions, ajuntaments, consells, entitats associatives i ciutadanes i afectats: pagesos, propietaris, caçadors, pescadors, artesans, ramaders, forestals, dilectants..., aquests que durant segles han modelat el paisatge i han contribuït més que ningú a mantenir la biodiversitat d'aquesta terra. Són precisament aquests, i això és el que demanam a l'esmena de substitució, són precisament aquests els que han de ser protagonistes i primers beneficiaris de les polítiques de conservació.

Ara el que ens convé és estudiar els avantatges que pot tenir per a tots la protecció d'aquestes zones de gran riquesa ambiental, paisatgística i arquitectònica, que és allò que es fa,

estudiar. S'han obert estudis i, en el cas de la Serra de Llevant, un pla d'ordenació de recursos naturals que no és més que un estudi. O és que serem més beneïts aquí que els propietaris, pagesos, artesans, ramaders, d'altres zones de l'Estat espanyol i de parcs de tot Europa, que en treuen beneficis i saben aprofitar l'avinentesa per crear riquesa?

Avui a les Balears ens trobam amb zones on la degradació sembla imparabile per l'abandó progressiu del camp, dels cultius tradicionals, assistim a l'esbucament continu de marges, a la degradació de l'arquitectura rural per la inviabilitat econòmica de les explotacions agràries que requereixen importants ajudes per sobreviure, i l'abandó del camp comporta una degradació dels recursos naturals, a més de la desaparició de les activitats econòmiques tradicionals. És per això que quan parlem d'espais a protegir no només ens referim a qüestions politicofilosòfiques sobre el fet que som solidaris amb les generacions futures, tampoc parlem només de protegir la natura per intentar complir els compromisos amb el tractat de la Unió Europea i no perdre les ajudes dels fons estructurals i dels fons de cohesió, com ja ens han advertit des de Brussel·les amb un comunicat, dia 14 de març, i un avís verbal de la comissària europea de medi ambient, la sueca Margot Walstrom, al nostre president aquest mes mateix.

Encara que importants, aquestes raons no són les raons principals; allò important és que les substancioses ajudes europees cada cop minvaran més, sobretot les que provenen d'aquests dos fons, els fons estructurals i els fons de cohesió. L'ampliació de la Unió Europea a tercers països, especialment a l'Europa de l'est, restringirà aquests fons. Tampoc no és cap secret que les ajudes que s'establiran aniran, en tot cas, vinculades a projectes que incorporin mesures de conservació mediambiental. Per aquest motiu la creació de parcs o altres figures de protecció efectiva, gestionada, d'espais naturals és l'eina que justificarà l'accés al finançament europeu. No és aventurat dir ara que hi haurà pagesos i propietaris que maleiran haver quedat a les portes d'un parc quan recordin que fa uns anys feren tot el possible per quedar-ne exclosos. Les ajudes europees en un futur immediat es concentraran en aquests espais naturals protegits.

Ara bé, també és cert que a les nostres illes cada vegada més hi ha una conscienciació ciutadana pels temes mediambientals i hi ha una demanda de conservació i gestió efectiva perquè -i aquesta és la raó bàsica- el que volem els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes és més qualitat de vida, més qualitat ambiental, i l'èxit d'un parc es fonamenta en el consens social: no és possible un parc sense el consens social de tots els que viuen dins aquesta zona afectada; per tant, no és comprensible que un parc s'estructuri al voltant d'unes propietats de titularitat pública i deixi al marge les de titularitat privada, com tampoc no és de rebut...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cànoves, ha d'anar acabant.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Estic acabant, Sr. President.

...com tampoc no és de rebut i comprensible la utilització d'instruments obsolets, en desús a tot Europa, no reconeguts per Europa com a instruments de protecció mediambiental, com són els plans d'ordenació del medi natural que ens proposa el Partit Popular per a la Serra de Llevant, no s'utilitzen arreu de tot l'Estat espanyol, s'utilitzen els plans especials, però també els plans especials i els plans d'ordenació del medi natural són figures urbanístiques però no de gestió i conservació segons ens diu Europa i, per tant, tampoc no permeten la transversalitat i l'efectivitat del que ha de ser un pla com és el PORN i no són aquests POMN.

És per això que demanarem que s'acceptin aquestes esmenes i, si no, votarem en contra de la proposició no de llei.

Com diu l'eslògan del Govern, això no té preu, això no té preu, i si no som capaços de conservar aquests espais, si no som capaços de posar-los en valor, si no som capaços de gestionar-los correctament, això tindrà preu, i el dia que això tenguí preu començarà a perdre valor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cànoves en nom del Grup Socialista. El portaveu del Partit Popular té un torn de contradiccions.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Ramon, me dice usted que no es cierto que las áreas que pone la LEN como áreas representativas de la *Serra de Tramuntana* no tienen que ser las de propiedad pública. Por eso le he leído el debate, por eso le he leído un trozo del debate. Usted se trae su historia escrita y no escucha. Escuche. Efectivamente ese fue el acuerdo de la ponencia, y yo estuve y algunos otros diputados de esta cámara también, puede usted preguntarlo, ese fue el acuerdo porque no había manera de expresarlo de otra forma mejor. De manera que desde el principio eso es así.

Me dice usted que la LEN no es una ley de conservación, y me lee el artículo primero y me lee el apartado primero, pero no me lee el segundo. El segundo dice: "Establecer normas adicionales de protección de los espacios naturales protegidos que se declaren al amparo de la Ley 4/89, de conservación de los espacios naturales, de la flora y fauna silvestre", y por eso precisamente, por eso precisamente...

(Remor de veus)

...dice qué es lo que tienen que ser parques naturales, ley 4/89, y qué es lo que se conserva mediante planes de ordenación del medio natural.

Por cierto, Sr. Cànoves, léase usted, por favor, la Ley de ordenación del territorio y léase usted las DOT que aún amplían. ¿Que el Plan de ordenación del medio natural no es un

plan de ordenación del medio natural? ¡Por favor! ¿Es un plan urbanístico? No diga usted...

(Remor de veus)

...no diga usted cosas extrañas. Parece mentira que pueda decir cosas semejantes.

(Aplaudiments a un sector de la sala i remor de veus)

Un tema muy importante porque, ése, lo han citado todos. "Está en la prensa estos días" y, por favor, este tema tan absurdo y ridículo de que la Unión Europea no va a dar fondos si no se tiene un parque natural de acuerdo con la Ley 4/89. Ya he tratado de explicarlo antes; ¿pero ustedes se creen que la Unión Europea va a exigir unas condiciones de una determinada legislación de uno de sus quince estados miembros?, y les diré, a propósito de los quince, que el año pasado, efectivamente, los estados miembros, los quince estados miembros tenían que presentar un plan de acuerdo con la directiva Natura 2000 del año 92; de los quince, por cierto, rechazaron catorce, entre ellos el nuestro, entre ellos el Estado español; rechazaron catorce de los quince, de manera que no se alarmen, no se alarmen, no se ha perdido nada, y naturalmente dieron un plazo mayor. Este año vuelve a haber una presentación de espacios, y la comunidad balear tiene no el 40% -¿quién decía el 40%?- Sr. Alorda, el 43 y pico por ciento, el 43 y pico por ciento de espacios protegidos...

(Remor de veus)

...y de todo eso puede el actual gobierno..., en algún medio de comunicación leí que ahora tendría que trabajar muchísimo para, rápidamente, presentar... No, están en un cajón, basta que los saque del cajón, si ya estaban preparados, y se los manda al Ministerio de Medio Ambiente y el Ministerio de Medio Ambiente, con los de la comunidad balear y todas las demás comunidades españolas vuelve a Bruselas a ver si aprueba el examen, que estoy seguro que lo aprobará, pero de todas maneras el año pasado lo suspendieron catorce de los quince estados.

Por consiguiente, todas esas historias que ustedes cuentan de que se ha perdido tanto dinero y de que o se hacen parques naturales, o, en fin, aquí vamos a nadar en la más absoluta de las miserias, como decía aquel, todo eso no pasa de ser una pura falacia, una pura falacia.

Sr. Nadal, no se puede estar en misa y repicando; eso ya lo sabe usted; ustedes, claro, han presentado proposiciones por los ayuntamientos, por todos los ayuntamientos, en el mismo sentido que la nuestra. No le gusta a usted la palabra "exclusiva", quiere usted que añadamos aquellos propietarios que voluntariamente quieran entrar en el parque. También lo dije en la exposición anterior. ¿Qué quiere usted?, ¿una transaccional para que eso quede claro? Ni siquiera hace falta pero se la ofrezco ya. ¡Venga!, quitamos..., añadimos "y aquellos espacios o aquellos propietarios privados que quieran entrar en el parque natural, además de los de propiedad pública". Ningún inconveniente. Lo pidieron ustedes en el

Ayuntamiento de Palma, se votó hace unos días y, naturalmente, inmediatamente se lo concedieron, ningún problema, pero no me cuente usted todo eso de los ejes y de lo muy de acuerdo que está usted, pero luego, ¡hombre!, no nos puede votar lo nuestro porque, claro, lo nuestro pone la palabra "exclusiva". No.

Y finalmente, Sr. Cànoves, usted pide serenidad y a mi me parece bien. Eso es fundamental, la serenidad y el *seny* son fundamentales. Pero, claro, usted tiene que entender que un propietario al que llevamos desde hace años y desde esta cámara protegiendo su propiedad, impidiendo que su propiedad o en su propiedad pueda hacer determinadas cosas, y ya no hablo de urbanizaciones, hablo incluso de construcciones, de viviendas, de casas para sus hijos o para vender, me es igual, para obtener determinados beneficios, llevamos años impidiendo que hagan eso, y endureciendo toda la legislación en ese sentido, y ahora vamos y les decimos que vamos a entrar a saco mediante una declaración automática de utilidad pública a efectos de expropiación de bienes y derechos, y usted quiere que se lo tomen con calma.

(Remor de veus)

Eso viene en la ley, ¿eh? Léanse ustedes la Ley 4/89. Eso es así, hablo de expropiación de bienes y derechos, exactamente empleo los términos de la ley.

(Remor de veus)

Bien, ustedes protesten, saben que soy persona rigurosa y no suelo decir una cosa por otra. Por consiguiente...

(Remor de veus)

Por consiguiente, Sr. Cànoves, la serenidad y el *seny* están muy bien pero, claro, yo también entiendo..., no lo recomiendo, todo lo contrario, también me adhiero a lo que usted dice, serenidad y *seny*, pero desde luego comprendo que en algún momento pierdan esa serenidad.

Y finalmente, y para acabar y respecto a la enmienda, Sr. Presidente, la posición en relación a la enmienda de sustitución que presentan ustedes es..., o las dos enmiendas, bueno, que no les ha dado tiempo no a firmarlas todas porque ayer a última hora lo trataron ustedes de arreglar. Miren, como es evidente es un canto al sol; esas enmiendas son un canto al sol, es aquello de la Constitución de Cádiz de que "los españoles sean justos y benéficos", ¿no? Ahora se acuerdan ustedes de que es "gracias a la acción de payeses y propietarios que durante siglos han trabajado en los terrenos sin recibir ninguna compensación; por eso la protección de espacios naturales ha de tener en estos payeses y propietarios a los primeros beneficiarios". "Los españoles serán justos y benéficos", Constitución del 12, duró bien poco la pobre.

Por consiguiente esto es un canto al sol, un canto al sol que tiene una única justificación, y es ponerlos de acuerdo a ustedes. El problema es de ustedes, ustedes tienen que mantener el pacto, no lo pueden romper por una cosa de estas

aunque manifiestamente haya opiniones muy distintas, y ustedes, para arreglar su problema, presentan esto, ustedes arreglan su problema con esto, porque efectivamente lo arreglan, no cabe duda, si se ponen de acuerdo para votar en contra de lo que proponemos nosotros, pero lo que ustedes no arreglan y será la responsabilidad de todos ustedes, Sr. Nadal, de todos ustedes será la responsabilidad de que ustedes lo que no arreglan es el problema que los ciudadanos tienen.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular.

S'ha substanciat el debat..., s'ha substanciat el debat, com a totes les proposicions no de llei que hem tractat fins ara, avui matí...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, ens hem sentit contradits i apel·lam el nostre dret a contestar. Sobretot només hem tengut un període per defensar la nostra esmena, ni tan sols per pronunciar-nos respecte de la postura del Partit Popular ja que no ha acceptat la nostra esmena. Ens sembla que hem de poder contradir els arguments expressats pel Partit Popular contra la nostra esmena.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, aquesta presidència avui ja ha tengut moltes flexibilitats en la interpretació del Reglament. Crec que hem arribat al final del debat i el que procedeix és la votació.

Senyores i senyors diputats...

Sí, Sr. González Ortea?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Exclusivamente para preguntar. Yo ofrecía una transacción a Unió Mallorquina y no sé si... Unió Mallorquina no ha contestado. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Nadal...

Segons el Reglament, Sr. González Ortea, si vol transacció podem suspendre la sessió durant deu minuts, però... Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, puc contestar al Sr. González Ortea?

EL SR. PRESIDENT:

Un minut, breument.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. González Ortea, nosaltres no es preocupi que arreglarem el problema. Nosaltres estam disposats a arribar a acords i hem intentat amb tots els grups, amb tots els grups que formen el Govern més nosaltres, que donam suport a aquest govern, aprovar una esmena que es pogués votar per tothom, que jo crec que fins i tot vostè podria, o el Partit Popular podria donar-hi suport i li hem donat aquesta possibilitat. Nosaltres no podem acceptar qualsevol tipus de transacció quan hem arribat a un acord amb tots els altres grups. Pensi-ho vostè, a veure si vol acceptar aquesta esmena.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. El tema està suficientment debatut i procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposta del text de la proposició no de llei presentada pel Partit Popular, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació, 28 vots a favor, 30 vots en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 2203 presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a declaració d'espais naturals protegits.

En aquest punt de l'ordre del dia suspendriem la sessió fins avui horabaixa a les 16,30. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

